

கலைநிழா மல்

1976



வெளியீடு

க. பொ. த. உயர்தர மாணவர்
ஒன்றியம்

யாழ்ப்பாணம்
இந்துக் கல்லூரி

தைகாசி 20 1976

T' grams: "NATHAN"

K. Saddanathan & Company

DEALERS IN COUNTRY DRUGS AND PATENT MEDICINES PERFUMES

Prop: K. Saddanathan

79, Power House Road,
JAFFNA.

எங்களிடம் திறம்

- கஸ்தூரி
- கோரோசனை
- குங்குமப் பூ
- பனுகு
- பன்னீர்
- அபிசேகத்திரவியங்கள்
- அஸ்டபந்தன மருந்து

மற்றும்

- * நெய்
- * தேன்
- * வேப்பெண் ஜெய்
- * ஆமணக்கெண் ஜெய்
- * புல்லெண் ஜெய்

இன்னும்

ஊதுபத்தி வகைகள்
சந்தனுதி வகைகள்

இவைமட்டுமா !

- ஆயுள்வேத மருந்துகள்
 - மருந்துச் சரக்குகள்
 - ஆயுள்வேத கூட்டுத்தாபன
- அரிஷ்டங்கள்
- ஆசவங்கள், குளிகைகள்
 - மருந்துகள்

இவையாவற்றையும் சகாய விலையில் உங்கள் திருப்திக் கேற்றவாறு பெற்றுக்கொள்ள

ஓ. க. சட்டநாதன் அன் கோம்பனி

79, மின்சார நிலை வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
(பஸ் நிலையம் முன்பாக)

யாழ்/இந்துக்கல்லூரி

க. பொ. த. (உயர்தரம்) மாணவர் மன்றம்

“கலை மலர்”



JAFFNA HINDU COLLEGE

G. C. E. (A/L) UNION

“KALAI MALAR”

Editor: **Mas. N. Thevajegan**

“கலைழி முடா”

திகழ்ச்சிகள்

நேரம்:-

4-00—5-00

மங்கள இசை

5-00—6-00

1. தேவாரம்
2. விளக்கேற்றி ஆரம்பித்து வைத்தல் (அதிபர்)
3. வரவேற்புரை:- செல்வன் இ. ஜெயராஜ்
4. தலைவருரை:- செல்வன் மா. வைகுந்தவாசன் ஒன்றிய தலைவர்
5. கலைழிமாமலர் வெளியீடு
வெளியிடுபவர்:- கலா நிதி அ. சண்முகதாஸ்
(விரிவுரையாளர் யாழ் வளாகம்)

6-00—6-30

கவியரங்கம்

“நாட்டு நடப்பு”

6-30—7-30

* வழக்காடு மன்றம் *

வாலிவதை படலத்தில் இராமன்
குற்றவாளியா?

7-30—8-30

கருத்தரங்கு

இராமாயணப் பாத்திரங்கள்

8-30—9-30

நாட்டிய நாடகம்
“திருவிளையாடல்”

நன்றியுரை

கல்லூரிக் கீதம்

யாழ்ப்பாண மாவட்ட அரசியல் அதிகாரி
நல்லூர்த்தொகுதி தேசியப்பேரவை உறுப்பினர்

திரு. சி. அருளம்பலம்

அவர்களின்

ஆசிச்செய்தி

யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி முதலாம் வருட உயர்தர மாணவர் ஒன்றியம் ஒரு கலை விழா நடாத்த இருப்பதையும் அதையொட்டி ஒரு மலர் வெளியிட இருப்பதையும் பாராட்டுகிறேன்.

இக்கல்லூரி சென்ற 86 வருட காலமாக கல்வி, கலை, விளையாட்டு கள், சமயப்பணிகள் ஆகியவற்றிலெல்லாம் முன்னணியில் நிற்கிறது.

வெறும் புத்தகப்படிப்பாக இருந்த கல்வி முறையைமாற்றி புதிய பாடத்திட்ட அபிவிருத்திகளை செயல்படுத்த கல்வியமைச்சு முனைந்துள்ள இவ்வேளையில் வகுப்பறைப் பூச்சிகளாக இல்லாமல் மாணவர்கள் இத்தகைய புறநடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவது வரவேற்கத்தக்கது.

பூரணமான பிரசைகளை உருவாக்க கல்விக் கூடங்கள் அழகியல், தொழில், சமூகவியல் ஆகியவற்றுக்கு கூடிய அமுத்தம் கொடுக்கவேண்டியது அத்தியாவசியம். யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி இதிலும் முன்னேடியாக பல விழாக்களையெடுப்பதுபற்றி என் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிக்கிறேன்.

இவ்விழா வெற்றிபெறவும் கல்லூரி வளர்ந்தோங்கவும் நல்லூர்க்கந்தன் திருவருள் பாலிப்பானாக.

வடமாநில வித்தியாதிபதியின் வாழ்த்துரை

யாழ்/இந்துக் கல்லூரி உயர்தர முதலாம் வருட மாணவர் ஒன்றியம் கலைவிழா எடுத்து ஒரு மலரும் வெளியிடவிருக்கிறது என்பதை அறிந்து மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

கலை வளர்ச்சியிலும், கல்வி வளர்ச்சியிலும் இந்துக் கல்லூரி ஆற்றிவரும் சேவை நாடறிந்ததே. இக் கல்லூரி மாணவர்கள் கலைவளர்ச்சியில் ஆர்வமும் பயிற்சியும் பெற வாய்ப்பளிக்கும் முறையில் இக் கலை விழா அமையவேண்டும் என்று வாழ்த்துகிறேன்.

எங்கள் அதிபர்
திரு. பொ. ச. குமாரசுவாமி

அவர்களின்

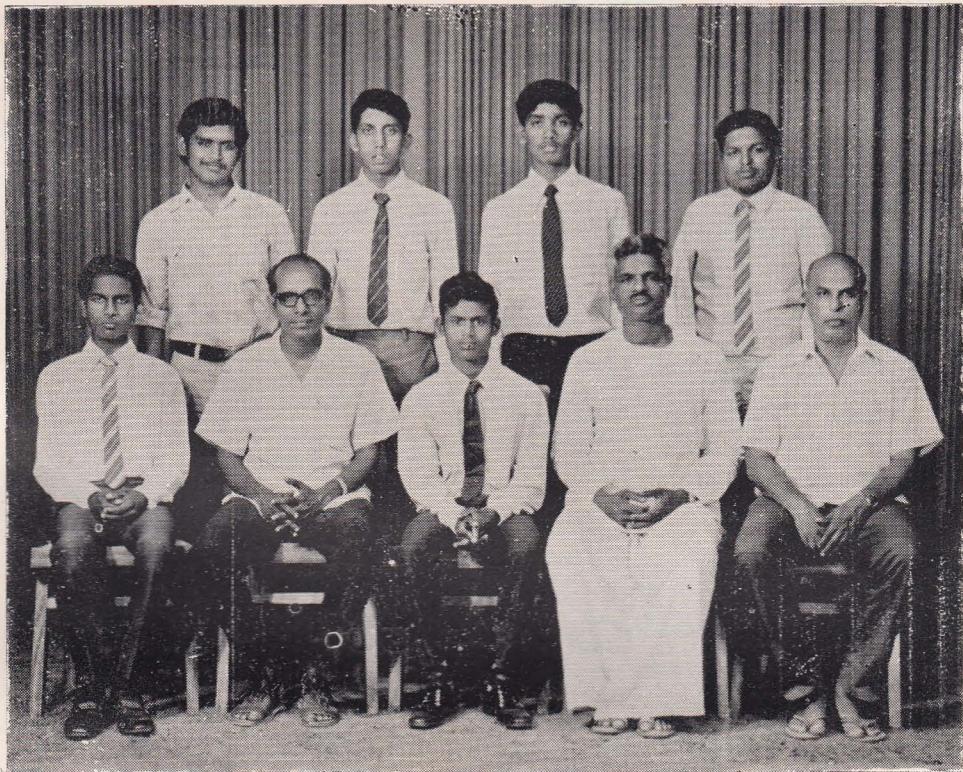
ஆசிச்செய்தி

எங்கள் கல்லூரி க. பொ. த. ப. உயர்தர முதலாம்வருட மாணவர் ஒன்றியம் ஒரு கலைவிழா நடத்தத் திட்டமிட்டு என்னிடம் அநுமதி கோரியபோது நான் மட்டத்தை மகிழ்ச்சி கொண்டேன். முன்னர் இப்படியான கலை விழாக்கள், நாடகங்கள், சற்று லாக்கள் அடிக்கடி நிகழ்வதுண்டு. இப்படியான ஈடுபாடுகள் நலிவற்றுவிட்டதோ என்னியறும் வேலையில் இப்படியான ஒரு கோரிக்கை எனக்கு உவகையூட்டியது வியல்பல்ல.

இவ் வைபவத்தையொட்டி ஒரு மலரை வெளியிடும் உத்தேசத்தையும் தெரிவித்தனர். வெகுகாலமாக எங்கள் கல்லூரிச் சஞ்சிகையான “இந்து இளைஞன்” மாணவர் வருடாந்த வெளியிடாக வந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்பணி மாணவர்களின் எழுத்தாற் றலை வெளிக்கொணர பெருந்துனை புரிகின்றது.

எங்கள் மாணவர்களின் கலை, இலக்கிய ஆர்வம் ஒரு அழகான மலரை உருவாக்கும் என்ற நிச்சயம் எனக்குண்டு. ஆகவே இம்மலர் சிறப்புற அமைய நான் இறைவனை வேண்டுகிறேன்.

விழா வெற்றியுற வாழ்த்துகிறேன். மாணவர்களின் சாதனையால் கல்லூரியின் புகழ் மேலோங்க கலைத் தேவியைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.



இட-மிருந்து வலம்

இருப்பவர்கள்:- வி. ஸ்ரீஸ்கந்தராசா (உப செயலாளர்) திரு. ம. சி. பிரான்சிஸ் (உப புரவலர்) மா. வைகுந்தவாசன் (தலைவர்) திரு. பொ. ச. குமாரசாமி (அதிபர்-புரவலர்) திரு. அ. கருணாகரர் (உப புரவலர்)

நிற்பவர்கள்:- இ. ஜெயராஜ், இ. சுதாகரன், நா. தேவஜேகன் (பத்திராதிபர்) கை. விக்னேஸ்வரன்

வருகை தராதோர்:- வே. சரவணபவன் (செயலாளர்) மு. நகுலேஸ்வரன் (பொருளாளர்) செ. ஜெயப்பிரகாஷ், ப. ஜெயகுமார், பொ. நந்தகுமார், ந. சிவலோகராஜா

க. பொ. த. (உயர்தர) 1ம் வருட மாணவர் மன்றம்

புரவலர்:	திரு. பொ. ச. குமாரசுவாமி (அதிபர்)
உப புரவலர்கள்:	திரு. ம. சி. பிரான்சிஸ் திரு. அ. கருணாகரர்
தலைவர்:	செல்வன் மா. வைகுந்தவாசன்
உப தலைவர்:	செல்வன் செ. ஜெயப்பிரகாசம்
செயலாளர்:	செல்வன் வே. சரவணபவன்
உப செயலாளர்:	செல்வன் வி. சிறீஸ்கந்தராஜா
பொருளாளர்:	செல்வன் மு. நகுலேஸ்வரன்
பத்திராதிபர்:	செல்வன் நா. தேவஜேகன்

இதழாசிரியர் குழு

இதழாசிரியர்:	செல்வன் நா. தேவஜேகன்
ஆலோசனையாளர்கள்:	திரு. க. சிவராமலிங்கம் திரு. இ. மகாதேவா

இதழாசிரியர் பேரு எழுதுவது

மலரை விரும்பாதார் யார்? அதிலும் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி க. பொ. த. (உயர்தர) மாணவர் மன்றம் வெளியிடும் இக்கலைமலரின் அருமை, பெருமையை கூறத்தான் வேண்டுமா?

உத்தமங்க உவப்பதும் உள்ளக்கமல மன்றே! எம் உள்ளக் கமலங்களில் ஊற் றெடுத்த தேன்துளிகளை ஒன்றுசேர்த்து எல்லையற்ற வண்டினங்களின் இனிய உணவாகக் கொண்டு மலர்ந்த எம் “கலைமலரை” உங்கள் முன் சமர்ப்பிப்பதில் நான் இதழாசிரியன் எனும் முறையில் பெருமை அடைகிறேன்.

ஒருகாலும் இவ்வாறு வெளிவராத மலர் இவ்வாண்டு இனிய வைகாசி மாதத் தில் நன்மணம் வீசிப் பூரணப் பொலிவுடன் மலர்கின்றதையிட்டு நாம் மகிழ்ச்சிக்கிறோம். இவ்வாறு இம்மலர் மலர்வதற்கு காரணம் இம்மன்றத்தினரின் விடாழுமயற்சியே காரணம் எனலாம்.

நவில்தொறும் நல்லுரைபகரும் தமிழ் கட்டுரைகள், பயில்தொறும் பண்பினைப் பெருக்கும் கவிதைகள், ஆன்றலிந்த சான்

ரேரின் ஆசியுரைகள், இன்பத்துளிகளை சிதறும் படைப்புக்கள் இவை யாவற்றையும் கொண்டது இம்மலர்.

இம்மலரின் காவலராயிருந்து வழி காட்டிய அதிபருக்கும், உபகாவலர்களாய் இருந்து ஆர்வமூட்டிய ஆசிரியர்களுக்கும், எமது மலருக்கான கவிதை, கட்டுரைகளை தம் எழுத்து ஒவியங்களால் அழகுறச்செய்த கல்லூரி ஆசிரியர்கட்கும், மலரை வெளியிட அடி அத்திவாரமாக இருந்த விளம்பர தாரர்கட்கும், மலரை அச்சேற்ற உதவிய வஸ்தியன் அச்சக்ததாருக்கும், மனங்களையாது ஒத்துழைத்த மலர் வெளியீட்டு செயற்குமிவினருக்கும் எனது உளங்கணிந்த நன்றி.

புதிய சாதனையாக, எங்கழகத் தடாகத்தில் இம்முறை மலர்ந்த அழகு எழில் மலர் “கலைமலரின்” ஆசிரியராக அமர்ந்து உரை எழுதி மகிழ்ச்சியடையும் இந்நேரம் மலரின் உட்புகுந்து அதன் நறுமணத்தை நுகருமாறு அன்புடன் அழைக்கிறேன்.

வணக்கம்
செல்வன் தேவஜேகன் நாகரட்னம்

நீயே என் காதலி

மானியுர் மரியதாஸ்

காதலியென்றென் கவிதையிற்பாட
கண்ணல் மொழி ஈந்த நீ - இப்
பாரினிலே உன்னைப் போற்ற எண்ணிய
பலகோடி புலவர்களும்
காதிலே தேன்பாயும் கவிதையில் வைத்துனைக்
கணக்கிட முடியாமலே
காதலாற் போற்றிய பாடல்கள் இங்குக்
கணக்கிட யாருமுண்டோ?

கண்ணியே எம்மொழி அன்னையே என்றுனைக்
காதலால் பாட வைத்தாய் - இதை
எண்ணியே நான் பண்ணிடும் பாடல்கள்
உன்றுனை யாலல்லவோ?
கண்ணெனாப் போற்றிடும் எம்மவர் தாயெனக்
களிப்புடன் இங்கு வந்தாய்
எண்ணிலாக் கயவர்கள் வந்துனை எதிர்த்திடில்
எப்படிப் பொறுத்திருப்போம்.

தேனிலும் இனிய மொழி நீ
பாலிலும் பசுமை மொழி நீ
பாட்டினில் புதுமை மொழி நீ
பண்பினில் தெய்வ மொழி நீ



கலை அனுபவமும் விஞ்ஞான அறிவும்

க. கணேசலிங்கம் B. Sc. (Eng.); C. Eng; M. I. E. E.
மின்பொறியியலாளர், இலங்கை மின்சாரசபை

வான் தொட வளர்ந்த ஒரு மலை. மழை முகிலொன்று அதனை முத்தமிட்டுச் செல்கின்றது. மலை முகட்டில் நதியொன்று பிறந்து தவழ்ந்து வருகின்றது.

இதனைக் காண்கிறோன் ஒரு கவிஞர். இந்த அழகில் ஈடுபட்ட அக்கவிஞரின் கற்பனை வளருகிறது. கவிதையொன்று பிறக்கிறது.

‘முடு முகில்தவழ் மாமலையாம் ! – அதை முத்தமிட் டேகுதல் ஓர்கலையாம் !

ஆடி வருந்தி தோன்றினாம் ! – அவள் ஆசை யுடன்வளர் ஓர் மகளாம் !

கற்பனையில் பிறந்த இந்த நதிக்குழந்தை மலைமுகடுகளில் தவழ்ந்து அதன் அடியில் விழுந்தெழும்பி வயல்வெளிகளில் ஓடி வளர்ந்து கன்னிமையடைந்து கடவிற் கலப் பதாக அவன் கற்பனை விருக்கிறது. இந்தக் கற்பனை அழகிய பாடலாக நீண்டு படிப் போர் மனத்தை ஈர்க்கிறது.

மலையையும் நதியையும் முகிலையும் கண்ட கவிஞரின் கலையுள்ளம் கற்பனையில் மிதந்து அழகிய கவிதையாக மலர்வது ஒரு இனிய கலை அனுபவம். அக்கவிதையைப் படித்து அதில் உள்ளம் ஒன்றி மகிழ்வது இன்னேரு இனிய கலை அனுபவம். இந்த அனுபவங்களின் பயன் மனமகிழ்வென்றே கூறலாம். இத்தகைய இன்பம் கவிதை போன்ற பிற கலைகளிலிருந்தும் மனித மனத்திற்குக் கிடைக்கின்றன.

ஆனால், இன்றைய விஞ்ஞான உலகில் விஞ்ஞான அறிவைப் பெற்ற ஒரு உள்ளத்தினால் இத்தகைய இன்ப அனுபவத்தைப் பெற முடிகிறதா? மலையையும் நதியையும் முகிலையும் கண்ட ஓர் விஞ்ஞான மனம் அம்மலையின் சராசரி நீர் வீழ்ச்சி, அம்மலையிலிருந்து விழும் ஆற்று நீரின் அளவு, முதலி

யவைபற்றிய ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட முயலும். ஓடும் நீருக்கு அணைபோட்டு பயிர்த் தொழிலுக்கு உதவும், மின்திலையம் ஒன்று உருவாக்கவும் இந்த ஆராய்ச்சி பயன்படலாம். ஆனால் கவிதை போன்ற கலை அனுபவத்தைப் பெறுவதற்கும் அதன் பயனை மனமகிழ்ச்சியை அடைவதற்கும் இந்த விஞ்ஞான அறிவு தடையாக இருப்பதாகவே பலர் கருதுகிறார்கள்.

இதுமட்டுமல்ல, கலைகள் பொதுவாக மனித உள்ளத்தைப் பண்படச் செய்கின்றன; விஞ்ஞானம் மனித குலத்தின் அமைதியைக் குலைத்து, போருக்கும் போட்டிக்கும் வழி வருத்து மனிதனை ஒரு எந்திரமாக மாற்றி விடுகிறதென்றும் பலர் கருதுகிறார்கள்.

இத்தகைய கருத்துக்கள் சரியானவையா? விஞ்ஞான அறிவு மனித உள்ளம் பண்படுவதைப் பாதிக்கின்றதா? உள்ளத்தைப் பண்படுத்தும் கலை அனுபவம் விஞ்ஞான வளர்ச்சியினால் சிறைந்தும் குறைந்தும் போகின்றதா? – என்பன போன்ற கேள்விகளை நாம் இன்றைய விஞ்ஞான உலகில் சிந்தித்து விடைகாண வேண்டிய வர்களாக இருக்கிறோம். அத்துடன் கவிஞருக்கும் விஞ்ஞானிக்கும் இடையிலுள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமைகளையும் ஆராய வேண்டியவர்களாகின்றோம்.

கலைஞருக்கும் விஞ்ஞானிக்கும் இடையிலுள்ள முக்கிய ஒற்றுமை அவர்களிட முள்ள “ஆக்க இயல்பு” (Creative Instinct) என்று கூறலாம். மனிதனிடம் அமைந்துள்ள பலவேறு இயல்புகளுள் இதுவும் ஒன்றாகும். இந்தச் சக்தியோடு பலமான உணர்ச்சி சேரும்போது கலை பிறக்கிறது; அறிவு சேரும்போது ஆராய்ச்சி அல்லது விஞ்ஞானம் தோன்றுகிறது. இதுவேதான்

மலையையும் முகிலையும் நதியையும் கண்ட
ஒருவனிடம் கவிதைக் கலை பிறப்பதற்கும்
அடிப்படைக் காரணமாக அமைந்துள்ளது.
ஆகவே கலைஞரின் படைப்பிற்கும் விஞ்ஞா
னியின் முயற்சிக்கும் அவர்களிடம் அமைந்
துள்ள ஆக்க இயல்பே சுருவாக இருக்கிற
தென்பதைக் காணலாம்.

இருவரின் முயற்சிக்கும் அவர்களிட
முள்ள ஆக்க இயல்பு முக்கியமான கரு
வாக அமைந்த போதிலும் அக்கருவின்
பிறப்பிடம் அவர்களின் உலக அனுபவமே
யாகும். கலைஞர் தன் படைப்புக்கு வேண்
டிய கருவை உலக அனுபவத்திலிருந்தே
பெறுகிறான். உண்மைக் கலைஞர் தான்
கானும் உலகிலிருந்தே உண்மைக் காட்சி
யைப் பெற அயராதுமைக்கிறான். இங்கும்
பெற்றதைக் கொண்டு தன் கலையைப்
படைக்கிறான். கருவைப் பெறுவதற்கு உல
கில் ஊடாடிய கலைஞர் அதனைப் பெற்ற
பின், தான் வேறு தான் வாழும் உலகு
வேறு என்ற நிலையிலே, தன்னை மறந்த
ஒரு நிலையில், தன் படைப்புத் தொழிலைச்
செய்து முடிக்கிறான். கலைஞரைப் போன்றே
விஞ்ஞானியும் தன் ஆராய்ச்சிக்கு வேண்டிய
கருவை தான் உலாவும் உலகில் இருந்தே
பெறுகிறான். அங்கும் பெற்றபின் அக்கரு
வைக் கொண்டு, உண்மை அறியும் வேட்கை
யால் உந்தப்பட்டு, தன்னை மறந்த ஒரு
நிலையில் இருந்து, புதிய ஒரு படைப்பை,
ஒரு கண்டு பிடிப்பை உலகுக்கு அளிக்கிறான். கலைஞரும், விஞ்ஞானியும் தத்தம்
படைப்பில் அடையும் ‘பிரசவ அனுபவம்’
ஒரே மாதிரியாக இருப்பதை இதனால்
அறியலாம். அவர்கள் இருவரும் பிரசவத்
தின் பின் அடையும் தாய் இன்பத்தைப்
போலவே தம் படைப்புக்களின் முடிவில்
மகிழ்கிறார்கள்.

ஆகவே, கலைஞர், விஞ்ஞானி ஆகிய
இருவரின் படைப்புக்கள் வேறுபட்டவை
யாக இருப்பினும், அவை அளிக்கும் அனு
பவங்கள் ஒரே மாதிரியாக இருப்பதையும்,
அவர் தம் அனுபவங்களின் பயன்களும்
அவற்றால் வரும் இன்பங்களும் ஒரே வகை

யாக் அமைவதையும் அவத்தானிக்க முடிகிறது. இந்த வகையில் விஞ்ஞானத்தையும்
ஒரு கலையென்றே கூறவேண்டும். இலக்கியம்,
ஓவியம் போன்ற கலைகள் உள்ளத்தைப் பண்
படுத்துமென்பது எத்தகைய உண்மையோ
அதேபோல் விஞ்ஞானமும் உள்ளத்தைப் பண்படுத்தும் ஆற்றல் உடைய
தென்பது உண்மையோகும்.

இங்கே நாம் விஞ்ஞானத்தைப் பற்றிய
ஒரு தவறான கருத்தை அறிந்து கொள்ள
வேண்டும். விஞ்ஞானமென்றால் அனுக்குண்டு போன்ற அழிவுச் சக்திகளும், எந்திரமாக மாறும் இன்றைய மனித வாழ்வும் தான் பலருக்கு நினைவுக்கு வரும். விஞ்ஞானம் என்பது ஒன்று; விஞ்ஞானமேதை ஐங்ஸ்டன் தன் ஆராய்ச்சியின் பயங்கள் சில விஞ்ஞான உண்மைகளைக் கண்டு பிடித்தான். அவன் கண்டு பிடித்த உண்மைகளைப் பயன்படுத்தி அனுக்குண்டைக் கண்டுபிடித்தனர் சிலர். அழிவிற்குப் பயன் படுத்துவது போலவே அதே உண்மைகளை ஆக்கத்திற்கும் பயன்படுத்தலாம். அழிவுக்குப் பயன்படுத்தப்படுவதால் ஐங்ஸ்டன் மேலோ, அவரின் உயரிய கண்டுபிடிப்பின் மேலோ பழி சுமத்துவது அறமாகாது.

விஞ்ஞானத்தின் மேல் சுமத்தப்படும் இத்தகைய குற்றச் சாட்டுகள் கலையின் மேலும் சுமத்தப்படுவதை நாம் காணலாம். ஒரு காலத்தில் போற்றப்பட்ட ஒரு கலை அதற்குப் பிந்திய காலமொன்றில் தூற்றப்படுவதை நாம் அறிவோம். ஒரே காலத்திலே கூட ஒரு சாராரின் கலைப் படைப்புக்களை இன்னொரு சாரர் பழிப் பதையும் தூற்றுவதையும் நாம் இன்றுங்காணலாம். கலைத்துறையுடன் ஒப்பு நோக்குமிடத்து விஞ்ஞானத் துறையைப் பொறுத்த மட்டில் இந்த அவல நிலை இல்லையென்றே கூறவேண்டும். இங்கே நாம் அறியவேண்டியது, கலைஞரின் படைப்பைக் கையாள்பவன் என்ன செய்கிறான் என்பதற்கு கலைஞரே அவனின் கலைப்படைப்போ பொறுப்பஸ்ல் என்பதே. அதே போல, விஞ்ஞானத்தைக் கையாள்

பவன் என்ன செய்கிறுன் என்பதற்கு விஞ்ஞானியோ அவனின் விஞ்ஞானப் படைப்போ பொறுப்பல்ல.

இது மட்டுமல்ல, கலையோ விஞ்ஞானமோ ஒரு உள்ளத்தில் ஏற்படுத்தும் தாக்கம் அந்த உள்ளத்தையும் பெரிதும் பொறுத்திருக்கிறது. பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் கலைத்துறையில் உள்ளதுபோல் விஞ்ஞானத்துறையிலும் உண்டு. மனித மனம் புதுமை நாடும் இயல்பு கொண்டது. ஆகவே பழைய மரபும் முறையும் புறக்கணிக்கப்பட்டு சிலவேளைகளில் பழிக்கப்படுவதையும் கலைத்துறையில் காணலாம். இலக்கியம் போன்ற கலைகளில் இதை நாம் இன்று பெரிதும் பார்க்க முடிகிறது. இன்று புதுமை இலக்கியம் என்று போற்றப்படுவதுகூட நாளை பழையது என்று கழிக்கப்படலாம். நடுநிலை நின்று மெய்ப்பொருள் காணும் உண்மைக்கலைஞர் சிலரே இந்த விருப்பு வெறுப்புக் கடிமையாகாத உள்ளப்பன்பு மிக்கவறாய் திகழ்கின்றனர். பொதுவாகப் பார்க்குமிடத்து கலைத்துறையில் இத்தகைய உண்மைக் கலைஞர் மிகமிகச் சிலரென்றே கூறலாம். விஞ்ஞானத் துறையின் நிலை இப்படியல்ல. அறிவு ஒன்றே முக்கிய இடம் பெற்று வழிகாட்டியாக அமைவதால் உள்ளத்து உணர்ச்சிகளுக்கும் விருப்பு வெறுப்புக்களுக்கும் இடம் இல்லாமல் போகின்றது. விஞ்ஞான அறிவு அல்லது விஞ்ஞான நோக்கு ஒரு கலைஞரை விருப்பு வெறுப்பற்ற நிலையில் இருந்து உண்மைக் காட்சியாகக் காணவும் உண்மைக் கலையைப் படைக்க வும் பெரிதும் உதவுகிறதென்றே துரைந்து கூறலாம். இந்த வகையில் கலையிலும் பார்க்க விஞ்ஞானம் ஒரு படி உயர்ந்து விளங்குவதைக் காணமுடிகிறது.

இனி, கலையனுபவத்திற்கு வேண்டிய முக்கிய அங்கமான அழகுணர்ச்சியை விஞ்ஞ

ான் அறிவு பாதுக்கிறதென்று பலர் கூறுவதைக் கேட்கலாம். மலையையும் நதி யையும் முகிலையும் கண்ட ஒரு கவிஞரின் கற்பனை எழில் கவிதையாக மலர்வதற்கு அவனின் அழகுணர்ச்சியும் ஒரு காரணமாகும். ஆனால் இந்த அழகுணர்ச்சி கலை ஞானுக்கே உரிமையான தனி உடமையல்ல. அவனின் கற்பனைத் தோற்றற்றதை ஓரளவுக்கு அவனுக்கே உரித்தான தென்று கூறலாம். அழகுணர்ச்சி அவனின் கற்பனைக்கு மெருகூட்டி அழகுக் கவிதையாக மலர உதவுவது போல், விஞ்ஞானிக்கும் அழகுணர்ச்சியுண்டு; அதன் துணை கொண்டு அவனின் சிந்தனை, கற்பனை கலவாது விட்டாலுங் கூட, கவின்கலையாக வெளி வரலாமென்பதைப் பலர் அறிவில்லை. பாரதத்தின் எழிற்பூங்காவான ‘பிருந்தாவனம் காடின்ஸ்’ ஒரு மாபெரும் விஞ்ஞான உள்ளத்தின் அழகுப் படைப் பெண்பது பலருக்குத் தெரிந்திருக்கலாம்.

மலையிலிருந்து வீழும் நதியைக் குழலி யாகத் தவழ்வதாகவும் கண்ணியாக வளர்வதாகவும் காணும் கவிஞரின் கற்பனை கவிதையாக மலர்வது போல் அதன் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்ட விஞ்ஞான அறிவுள்ள ஒருவனின் சிந்தனை பொறிகளை இயக்கி மின் உற்பத்தியாக மாறுவதாக நதியின் ஆற்றலைக் காணலாமல்லவா? விஞ்ஞான அறிவுடன் அவனிடமுள்ள அழகுணர்ச்சியும் சேரும் பொழுது கற்பனையற்ற ஒரு உண்மைக் காட்சியைத் தரும் கவிதையொன்று வடிவெடுப்பதைக் காணலாம்.

‘அழகின் திருவாய் அன்றேர் நதியாய் ஆடிச் சென்றேன்! இன்றே நான் சமூலும் பொறியில் உருவும் மாறிச் சுடரும் மின்னையும் உதிக் கின்றேன்!’

விஞ்ஞான நயங் கண்டோமா?

வித்துவான் சி. ஆறுமுகம்

1. விண்வெளியில் முதற் புகுந்து வெற்றி நாட்டி
வீருகொண்ட உருசியரும் விந்தை காட்டித்
தன் மதியிற் கால்வைத்துக் கையும் வைத்துச்
சரித்திரத்தை மாற்றிவிட்ட அமெரிக்கப்பேர்
நுண்மதியர் எல்லோரும் மேலை நாட்டு
நுவலரிய விஞ்ஞான அறிஞர் அன்றே
எண்ணமின்றி வாழுகின்ற இலங்கை மக்காள் !
எழுந்திடுமின் விஞ்ஞான ஏற்றம் காண்போம் !

*

2. உறங்குகின்ற இலங்கை மக்காள், போதும் ! போதும் !
உம்முறக்கம் ! ஓடிவிட்ட ஐஞ்ஞாருண்டுள்
இறங்கிவிட்ட தும்மறிவு ! ஏற்றம் இல்லை !
எழுந்துவிட்டார் மேனுட்டார் ! எங்கும் ஆய்வில்
இறங்கிநின்றே எடுத்தவெல்லாம் ஏன் ஏன் ? என்றும்
எப்படித்தான் அமைந்தனவோ என்றென் ரூய்ந்தும்
திறங்கிடந்த உள்ளத்தால் அறிவின் சீரால்
தேடிவென்றார் ! திசைபோற்றும் விந்தை செய்தார் !

*

3. வானத்தை அண்ணேந்து பார்த்துப் பார்த்து
மதியழகை விண்மீன்கள் வடிவை யெல்லாம்
கானத்தோ டெழுபாட்டிற் கதைகள் தம்மிற்
கற்பனையே செய்து நின்றேம் ! உண்மை காணேம் !
மானத்தைப் பெரிதென்று போற்றி வாழ்ந்தோம் !
மதிப்பரிய இசை நடனம் வளர்த்து வந்தோம்
ஞானத்தைப் பெற்று நின்றேம் எனினும் இன்று
நாடுவெக்கும் விஞ்ஞான நயங் கண்டோமா?

*

4. “சென்றிடுவீர் திக்கெட்டும்! கலைகள் சேர்த்துத்
திரட்டிவந்து தாய்நாட்டில் கொட்டும்” என்றே
அன்றுரைத்த பாரதியார் கனவை நாட்டில்
அனைவருமே நனவாக்க வழிகள் செய்வோம்!
மன்றங்கள் மல்குகலைக் கழகம் எல்லாம்
வளரும் அறிவியலோங்க வழி வகுத்தே
வென்றியுடன் இலங்கை யன்னை விருது கொள்ள
விஞ்ஞான நயங்கள் பல விரைந்தே காண்போம்!



5. மாவீரன் ‘கெனடி’ “பத்தே யாண்டுள் நாமே
வானத்து வெண்மதியை அடைவோம்” என்றான்!
ஏவருமே கேட்டிருந்தார்! இசைத்த வண்ணம்
ஏறுநடை அமெரிக்க வீரர் இட்டார்!
சாவற்றுஞ் சாகாத ‘கெனடி’ போன்ற
தலைவர்களும் ஈழத்தில் தோன்ற வேண்டும்
ஆவலுடன் இளைஞர்குழாம் விஞ்ஞா னச்சீர்
ஆய்ந்திடுநற் சூழ்நிலையை ஆக்க வேண்டும்!



6. மண்டபங்கள் கட்டுவது மட்டும் போதா!
வளருலகில் விஞ்ஞான வளமும் வேண்டும்!
விண்கடந்து வெண்மதியில் உலாவும் வேளை!
வேடிக்கை! கேளிக்கை! வேண்டாம்! வேண்டாம்!
பண்டுணர்ந்த தருமதெந்திப் பாங்கை யெல்லாம்
பகர்வதிலென்? கைக்கொள்ளும் பண்பு வேண்டும்!
எண்டிசையும் வென்றெழுநல் விஞ்ஞா னத்தின்
ஏற்றமெங்கள் இலங்கையிலும் இலங்க வேண்டும்!



புதுக்கவிதை:

மாணவர்க்கான அறிமுகக் குறிப்புகள்

‘செம்பியன் செல்வன்’

‘வேர்ஸ்லிப்ரே’ (Verselibre) எனப் பிரஞ்சிய மொழியிலும், ஃபிரீவேர்ஸ், பிளாங்வேர்ஸ் (Free verse), (Blank verse) என ஆங்கில மொழியிலும் வழங்கப்படும் இன்றைய தமிழ்ப் புதுக்கவிதையின் பொருளை ‘இலகு கவிதை’ எனவோ, வசனகவிதை எனவோ அர்த்தப்படுத்திக் கொள்ளலாம். இம்மொழிபெயர்ப்புப் பதங்கள் காலத்திற்குக்காலம் தத்தம் அளவில், தம் கலைவடிவமான புதுக்கவிதையின் தரத்தை ஆழப்படுத்தியும், வேறுவித அர்த்தப்படுத்தியும் தம் முக்கியத்துவத்தை நிலை நாட்டி வந்தன. இக் கலைவடிவத்தின் மொழி பெயர்ப்புக்களாலேயே அதனைத் தவறாகப் புரிந்தும், கொச்சைப்படுத்தியும் சிலர் எழுதலாயினர்.

கிராம ஊழியன், கலாமோகினி, சந்தி ரோதயம் போன்ற பத்திரிகைகளில் புதுக்கவிதைகள் வெளிவந்தனவாயினும், 1959ம் ஆண்டில் சி. சு. செல்லப்பா ஆரம்பித்து ‘எழுத்து’ பத்திரிகை புதுக்கவிதைக்கு புத்துயிரும் புதுமெருகும் ஊட்டியது எனலாம். 1962ம் ஆண்டாளவில் தனது பத்திரிகையில் வெளியாயிருந்த 200 புதுக்கவிதைகளில் 63 ஜி தெரிந்தெடுத்து ‘புதுக்குரல்கள்’ எனும் தலைப்பில் சி. சு. செல்லப்பா எழுத்துப் பிரசர வெளியீடாக நாலுருக் கொடுக்கவும்—‘புதுக்கவிதை’ என்ற சொல் இதற்கு நிலைத்துவிட்டது. ஆனால் இதனைப் புதுக்கவிதை எனப் பெயரிட்டு அழைத்தவர்க் க. நா. சுப்பிரமண்யம் என ஞானக்கூத்துன் என்னும் தற்போது புகழ் பெற்றுவிளங்கும் புதுக்கவிஞர் சமீபகாலமாக ‘பிரக்ஞர்’, ‘கசடதபற’ ஆகிய சிற்றேடுகளில் எழுதிவருகின்றார்.

‘புதுக்குரல்கள்’ என்னும் இந்நால் மதுரைப் பல்கலைக் கழக கலைப் பட்ட

தாரிகளுக்கு பாடநாலாக இடம் பெறவும், இதனை ஏனைப்பட்டுத்தியும், புறக்கணித்தும் வந்தவர்கள் இதன்பால் பொறுப்பான கவனத்தைச் செலுத்தத் தொடங்கினர். இவர்களில் பேராசிரியர் நா. வானமாமலை தி. க. சிவசங்கரன், சி. கனகசபாபதி போன்ற தென்னக விமர்சகர்களும், ஈழத்து கலாநிதி கைலாசபதி போன்றேரும் குறிப் பிடத் தக்கவர்களாகும். நா. வானமாமலை புதுக்குரல்களை பலமாக விமர்சிக்கவும், புதுக்கவிதையின் உருவும், உள்ளடக்கம் பற்றிய விவாதங்கள் பலமாக எழுலாயின. எனவே சமீபத்தில் புதுக்குரல்களின் இரண்டாம் பதிப்பு வெளியிட்ட சி. சு. செல்லப்பா முதற்பதிப்பில் இடம் பெற்றிருந்த பல கவிதைகளை நீக்கியும், சிலவற்றைப் புதிதாகப் புகுத்தியும் செப்பனிட்டுள்ளார்.

புதுக்கவிதை என்றால் என்ன?

‘புதுக்கவிதை’ எனும் இக் கலைவடிவம் ஏனைய நவீன இலக்கிய கலைவடிவங்களைப் போலவே மேனட்டின் இறக்குமதியே. எனவே இத்துறையில் பலமாக உழைத்த வர்களினதும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவர்களினதும் கருத்தை ஆரம்ப நிலையில் கருத்திற்கொள்வதே நலமாகும்.

1910ம் ஆண்டில் சிறந்த படிம இயக்க வாதியான புதுக்கவிதையாளரான அமிலோவ் என்பார்—‘வேர்ஸ்லிப்ரே’ என்பது பேசும் குரலின் ஒலி நயத்தினாடிப்படையில் இயங்குவது. திட்டமிடப்பட்ட சந்த அமைப்பைக் கடைப்பிடித்து உருவாகுவதில்லை. நம் சுவாசத்துக்கேற்ப ஏற்ற இறக்கம் கொண்டிருக்கும்’—என்றார்.

1948ம் ஆண்டு தனது பாழ்நிலம் (Waste land) என்ற கவிதை நாலுக்கு

நோபல் பரிசு பெற்றவரான ரி. எஸ். இலி யட்டு— உருவத்திலிருந்து விடுதலை பெறுவதே புதுக்கவிதை எனில் மட்டமான கவியே அதனை வரவேற்பான். அது செத்துப் போன ஒழிந்த உருவவகைக்கு எதிரான ஒரு கலகம். புதிய உருவத்துக்கான ஒரு ஆயத்தம் அல்லது பழயதைப் புதுப்பிப்பதாகும்’ என்று கூறினார்.

இலியட்டால் பெரிதும் கவரப்பட்ட வரும் பிரபல விமர்சகரும், கேண்டா எனும் கவிதையின் ஆசிரியருமான எஸ்ரா பவுண்ட் ‘ஒருவர் எழுதித்தானுக வேண்டும் என்கின்ற நிலை ஏற்படுகின்ற பொழுதுதான் ஒருவர் புதுக்கவிதை எழுதவேண்டும். அதாவது தீர்மானிக்கப்பட்ட சந்த முறைகளில் எழுதுவதைவிட அதிக அழகுடன் ஒரு ஒலி நடத்தை உள்ளடக்கத்தில் ஏற்றிக்காட்ட முடிகின்றபோதும்—அதிக இயல்பானதாக வும் உணர்ச்சி வெளியீடு அதிகமாகவும், பொருத்தமாகவும், அர்த்தம் ஆழமாகவும் விரவிவரும் வேலோகளில் புதுக்கவிதை எழுவாகும்’ என வரையறை செய்தார்.

லோறன்ஸ் என்பார் ‘ஓலி நயம் என் கின்றபோது அகலமான இறக்கைகள் கொண்ட ஒரு பறவை வானில் பறந்தும், சறுக்கியும், வழுக்கியும் போவதையுமே நான் நினைக்கிறேன். எல்லாம் நாம் எடுத்துக்கொள்ளும் ஒரு நிறுத்தல், ஓய்வு உணர்ச்சிக்கு ஏற்பக் குரல் தாமாக இழுபடுவதைப் பெற்றுத்துத்தான் இருக்கின்றது. கவிதையை ஆக்குவது துவக்கமாக வுள்ள உருவமில்லை; உட்பொதிந்திருக்கும் உணர்ச்சிப் பாங்குதான்’—என்றார்.

ஆகவே, புதுக்கவிதை என்பது யாப் பினை மீறுவதோ, அறியாதிருப்பதோ அல்ல. அவை சப்த ரூபங்களாக தமக்கென சில உருவங்களைக்கொண்டு வெளிவரும் நாதவலைகள் என்னாம். இவை உருவமற்ற உருவங்களைக்கொண்டு தாம் எடுத்துக் கொண்ட பொருளுக்கேற்ப தனித்துவமான வடிவாய்த்தோற்றும். எனவேதான் புதுக்கவிதை என்பது இசைத்தல்; பாடல் என் பவற்றேருடு பார்த்தல் எனும் உணர்வினையும்

எழுப்பி இன்று செயல்படும் ஒன்று எனவும் கூறலாம். ஆகவேதான் இன்றைய புதுக்கவிதையாளர் பலர் புதுக்கவிதைக்கு யாப்பு உண்டென வற்புறுத்துகின்றனர். அதுமட்டுமன்றி சி. மணி எனும் புதுக்கவிதையாளர் நடை என்ற சிற்றேட்டில் ‘யாப்பியல்’ என்ற நூலை அனுபந்தமாக ‘செல்வம்’ என்ற பெயரில் வெளியிட்டுள்ளார்.

அது மட்டுமல்ல புதுக்கவிதையும் காலத்தின் தேவையை ஒட்டி எழுந்த கலை வடிவமாகும். ‘இந்தப் புதுக்காலம்’ கரகரவென்று ஒடும், அதிவேகச் சமூர்ச்சிகளும் நேர்மையற்ற நிகழ்ச்சிகளும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் காலம். சரீரென்று மனச் செவியை அறுக்கும் நேரிடைக் குடைச்சல் தாக்குகின்ற புதுக்காலம். இப்படிப்பட்ட காலத்தில் ஓளிவு மறைவு இல்லாமல், பொற்யும் புனை சுருட்டும் இல்லாமல், நேர்மைத்தடம் புரளாமல் சரீரென்று மனச்செவியை அறுக்கும் நேரிடைக்குரலில் பாடினால்தான் இன்றைக்கு ஏற்ற புதுக்கவிதை உருவாகமுடியுமென லோரன்ஸ் சொல்லியிருப்பதும் புதுக்கவிதை பற்றியே.

1910ம் ஆண்டுகளிலிருந்து மேனாடுகளில் புதுக்கவிதை இயக்கம் வளர்ச்சி பெறலாயிற்று. இதன் சிறந்த பிரதிநிதிகளாக ரி. எஸ். இலியட்ட், எஸ்ரா பவுண்ட் போன்றேருடன் அமெரிக்க நோபல் பரிசு கவிஞருண வால்ட்விட்மனையும் கூறலாம். விட்மனின் புல்லின் இதழ்கள் என்ற காவியம் புதுக்கவிதை இயக்கத்தை வளப்படுத்தியது.

ஆரம்ப காலத்தில் இப்புதுக்கவிதையாளர்கள் சிக்மண்ட் பிராய்டு என்னும் உளவியலாளரின் கருத்துக்களால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டனர். கவிஞர்களின் அகநோக்கு விரியவும், அவற்றில் விஞ்ஞான பூர்வமான—உளவியல் விளக்கங்களைக் கொடுவது உதவியது தனிமனிதனின் மனக்குகை ஓவியங்களை, எண்ணச் சிதறல்களை வெளிக்கொணரவும் உதவியது. தனிமனிதனின் இன்பதுங்பங்கட்கு பாலுணர்வு ரீதியாகவே விளக்கம்தந்தார். நிராசை, மன

மழிவி, மனநோய், நரம்புத்தளர்ச்சி, விபரீத எண்ணங்கள் போன்றனயாவும் பாலுணர்வு பாதிப்பினால் ஏற்படுபவையென வும் விளக்கம் தந்தார். இக் கருத்துக்கள் இக் கவிஞர்களைக் பெரிதும் பாதித்தன. எனவே இவற்றைப் பொருளாக்கொண்டு கவிதைகள் எழவும் தனி மனிதன் முக்கியத்துவம் பெறலானான். எனவே, இக்கவிதைகளை கற்ற ஆங்கிலம் அறிந்த தமிழ்க் கவிஞர்களும் இவற்றையே அடிப்படையாகக்கொண்டு ஏடுகளில் எழுதலாயினர். புதுக் குரல்கள் தொகுப்பில் இதனைக் காணலாம்.

தமிழில் புதுக் கவிதை:

தமிழில் புதுக்கவிதையின் பிதாமகர் எனப் பாரதியைக் கூறலாம். அவனது சூரியோதயம், சிட்டுக்குருவி, ரான்ரதம் போன்றன வசன கவிதையின் தோற்றங்கள் எனலாம். எனினும், நகுவன் என்னும் விமர்சகர் கூறுவதுபோல அவை வேத ரிஷிகளின் பாடல் வழி வந்தவையாகும். இக்குற்று பாரதியின் பொருள், செய்யுள் மரபை விளக்கப்போதியதாகும்.

பாரதியைத்தொடர்ந்து புதுமைப்பித்தன், கு. ப. ரா, ந. பிச்சைமூர்த்தி என் போரும் பின்னர் வல்லிக்கண்ணலும் சேர்ந்துகொண்டனர். இதேபோன்று சமுத்திலும் ராமானுதன், நாவற்குழியூர் நடராசன், வரதர் போன்றேர் எழுதலாயினர். இவ்விடத்தில் பாரதியாரின் காட்சிகள் எவ்வாறு வசன கவிதைகளை அடக்குகின்றதோ அதேபோன்ற இயல்பைக்கொண்ட பண்டித மனி சி. கணபதிப்பிள்ளையின் நடையை ஏன் வசன கவிதை இலக்கியம் எனக் கொள்ளக்கூடாது என்ற எண்ணம் எழுகின்றது. விமர்சகர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கலாம்.

1959ம் ஆண்டில் தமிழகத்தில் சி. சு. செல்வப்பா ‘எழுத்து’ என்ற ஏட்டை ஆரம்பிக்கவும் இடைக்காலங்களில் மறைந்து போய்க் கிடந்த புதுக்கவிதை இயக்கம் புத்தனர்ச்சி பெறலாயிற்று. ஆரம்பத்தில் ந. பிச்சைமூர்த்தியின் ‘பெட்டிக்கடை

நார்ராயணன்’ போன்ற பழைய கவிதைகளையே எடுத்துப் பிரசுரம் செய்தது. இதனைத் தொடர்ந்து பல நல்ல புதுக் கவிதையாளர்கள் தோன்றினர். சி. மணி, தி. சோ. வெனுப்போலன், சி. வைதீஸ்வரன், ஞானக்கூத்தன், சுந்தரராமசாமி, நகுவன், ஷண்முகசுப்பையா, நீலபத்மஞைபன், தரும சிவராமு போன்றேர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

சிற்றேடுகளும் புதுக்கவிதையும்:

கணையாழி, நடை, கசடதபற, ஞானரதம், சதங்கை, கண்ணதாசன் போன்ற பத்திரிகைகள் புதுக்கவிதைகளையே முதன் மைப்படுத்தி வெளியிட்டன. இவற்றுள் முன்னர் எழுத்தில் எழுதிய கவிஞர்களுடன் வே. மாலி (சி. மணி), பரந்தாமன், கலாப் பிரியர், நீலமணி, காசிபன் என்போர் நிறைய எழுதினர்.

எதிர்ப்புகள்

இவ்வாறு புதிய பத்திரிகைகளும் புது எழுத்தாளர்களும் புதுக்கவிதை வாயிலாக தோற்றம் கொள்ளவே - அவற்றின் உள்ளடக்கத்தை கருத்தில்கொண்டு (மனமழிவு, நிராசை, செயலற்றதன்மைபோன்ற வற்றுடன் தனிமனிதன் முக்கியத்துவம் கருது) மாக்சிய ஏடுகளும், விமர்சகர்களும் எதிர்க்கத் தொடங்கினர். இதில் தாமரையும், நா. வானமாமலை, தி. ச. சிவசங்கரன் போன்றேர் எழுத்து, நடை, கணையாழி போன்ற ஏடுகளையும், எழுத்தாளர்களையும் எதிர்த்து எழுதிய கட்டுரைகள் குறிப்பிடத் தக்கன. இதற்கு சி. ச. செல்லப்பா தனது ஏட்டில் மறுப்பும் எழுதினார்.

புதுவிளைவு:

இவ்வாறு இவர்கள் போராடிக்கொண்டிருக்கும் கோவை மாவட்டத்திலிருந்து, படித்துப் பட்டம்பெற்று, கல்லூரிகளில் பணிபுரியும் நா. காமராசன், (கறுப்பு மலர்கள், சூரியகாந்தி) மீரா (கனவுகள், கற்பணிகள், காகிதங்கள்), சிற்பி பாலசுப்

பிரமணியம் (ஒளிப்பறவை) போன்றேர் தம்முடன் புவியரசு, அக்னிபுத்திரன், கங்கைகொண்டான் (கூட்டுப்புழக்கன்), மு. மேத்தா (கண்ணீர்ப் பூக்கன்), தமிழன் பன் (தோணி வருகிறது), அப்துல் ரகுமான் (பால்வீதி), ரவீந்திரன் என்போரை துணை கொண்டு வானம்பாடி எனும் விலையிலாக கவிமடலை வெளியிட்டனர். இவர்கள் புதுக்கவிதை வடிவத்தில் சமுதாயச் சீர் திருத்தக் கருத்துக்களையும், புரட்சிக் கோஷங்களையும், சமதர்ம வாழ்க்கை பொருளா தார எதிர்பார்ப்புக்களையும் கொண்ட சத்திய ஆவேஷங்களையும், தார் மீகப் போராட்டங்களையும் கவிதைகளாய்ப் பொழிந்தனர். இவை அக்கினிச்சரங்களாகின.

பூமிஉருண்டையை புரட்டிவிடக்கூடிய
நெம்புக்கோல் கவிதையை

உங்களில் யார் பாடப்போகிறீர்கள்? —

என்றும் வானத்தைக்கீறியே வைகறைகள்

பறித்தெடுப்போம் — என்றும் புரட்சிக் கோஷங்கள் எழுப்பினர். இவர்களின் போக்கைச் சரியாக உணர்ந்திருந்த ஈழத்தில் செம்பியன்செல்வன் போன்றேர் வானம் பாடி பற்றி ஈழத்தினசரிகளிலும், மேடைகளிலும் எழுதியும் பேசியும் வந்தனர். இதேபோலவே ஈழத்துப் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி அவர்களும் தமிழன்பனின் ‘தோணி வருகிறது’ என்ற புதுக்கவிதை தொகுதிக்கு ஆராய்ச்சி முன் னுரை கொடுத்து ஆசீர்வதித்துள்ளார்.

புதுக்கவிதை புதுவேகம் பெற்ற நிலையில் ஈழத்திலும் இதனைப் படைப்போர் பெருகி வருகின்றனர். மல்லிகை, குமரன், வீரகேசரி என்பன புதுக்கவிதைகட்டு தனி யிடமளித்து வருகின்றன.

சில புதுக் கவிதை வரிகள்

‘ஆடைகள் வாங்குவதற்காக நிர்வாணத்தை விலை பேக்கிறோம்’

—நா. காமராசன்

கண்ணிரண்டும் விற்று சித்திரம் வாங்கினால் கைகொட்டிகள் சிரியாரோ

—பாரதியார்

நாங்கள் நெருப்புக் கோழிகள் எங்கள்மீது
சாம்பலைத் தூவாதீர்கள். —கங்கை

சிறுவர் இலக்கியம்:

பாட்டும் அதன் பண்பாய்வும்

—பா. சத்தியசீலன் B. A. (சிறப்பு) —

பாரதியார் தனது பர்ப்பாப்பாட்டின் மூலம் தமிழிலக்கியத்துக்குப் புதியதொரு எழிலைச் சூட்டினார் எனலாம். அப்பாட்டின் மூலம் தமிழில் சிறுவர்பாடல் என்னும் ‘பாடல் நெறி’ அமைப்புற்றது என்று கூடக் கூறலாம். அவப்பேருக அப் பெருங்கவி ஞனின் ஒரேயொரு பாட்டைத்தான் அத் துறை பெறமுடிந்தது; எனினும் அது நிறைவான பாடலே.

‘அறஞ்செய விரும்பு’ ‘ஆறுவது சினம்’ என்றவர்று உயர்ந்த தத்துவங்களை ஒதுவந் தனர் நம் சிறுவர். விளங்காத ‘வேதங்களை’ ஒதிவந்த நம் சிறுவருக்கு ‘ஓடி விளையாடு பாப்பா’ என்று விடுதலே வழங்குகிறுன் பாரதி. ஒதுவதற்குரிய வேத போதங்களின் இடமாக பாலர் உணருவதற்குரிய பாட்டை அமைத்துத் தருகிறுன் பாரதி.

‘குறுகுறுநடந்து சிறுகைநீட்டும் மயக்கு மக்களைப் பாண்டியன் அறிவுடை நம்பி பாடி இருப்பது உண்மைதான். பெரியாழ் வார் கண்ணைப் பிள்ளையாகக் கண்டு பாடி மகிழு, அதைத் தொடர்ந்து பிள்ளைத்தமிழ்ப் பிரபந்தங்களும் தமிழிலே வளர்ச்சியற்றிருப்பதும் உண்மைதான். ஆனாலும் இப்பிள்ளைத் தமிழ்களும், பெரியோரின் தமிழ்களே! வளர்ந்தோருக்குரியனவே! கடவுளரையும், பாட்டுடைத் தலைவரையும் பிள்ளை ஆகப் பாவளை செய்திருப்பினும், பாடல் காட்டும் அநுபவம், யாப்பு, சொல்லீடு என்பவை முதியோருக்குரியனவே. இந்நிலையில் ‘ஓடி விளையாடு பாப்பா’ என்ற பாரதியின் குரலே சிறுவர் பாட்டுக்கு அடியெடுத்துக் கொடுக்கிறது எனலாம்.

பாரதியின் பின்பு, அவர் தொட்டுச் சென்ற பணியை விரித்து, சிறப்பாகச் செய்து முடித்த பெருமை கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளையையே சாரும். அவருடைய பாடல்

கருணைரசம் பொருந்தியவை என்பர். புரட்சிகரமான கருத்துக்களைப் பொறிபறக்கப் பாடுவதை அறியாதவர் ‘தே. வி.’. வேற்று மொழி ஆக்கங்களிலுள்ள மூலக்கருத்துக்களை அழிய தமிழ் வடிவங்களில் அமைத்துத் தந்தவர் அவர்; அந்தவகையில் ஆருக்கும் அமையாத சிறப்புக்குரியவர் அவர். அத்தகைய தமுவல் ஆக்கங்களில், மேலும் மேலும் முயன்று பாவடிவங்களுக்கு மெருகூட்டும் பண்பையும் ‘தேவி’யிடத்தில் காணுகிறோம். இவரது சொந்தப் பாடல்களும் *‘வண்டிய இடத்திற்கூட வெடிப்புந் துடிப்பும் எழுந்து சலிக்காது’ தன் எனக் குளிர்ந்த தமிழ் களாயுள்ளன. பாரதிதாசனையின் ‘கவிதா காம்பீர்யம்’ ‘தேவி’யிடத்தில் கருணைரசமாகப் பொலிகிறது. இத்தகைய ‘கருணை’யினாலும் பாவடிவங்களை மேலும் மேலும் மெருகூட்டும் போக்கினாலும், ஆசிரியப்பயிற்சிப் பள்ளித் தொடர்பினாலும் சிறுவர் ஆகிறார் ‘தே. வி.’

தோட்டத்தில் மேயுது வெள்ளைப்பசு, பாட்டியின் வீட்டுப் பழம் பாஜை, செட்டியார் வீட்டின் அடுக்களையில் என்று தொடங்கும் பாடல்களும் இவைபோன்ற சிறவும் இத்துறையில் தே. வி. யின் பங்களிப்புக்களாகும்.

பாரதிதாசனையும் இவ்விடத்தில் நினைத்தல் தகும்.

‘தலைவாரிப் பூச்சுடி உன்னைப் - பாடசாலைக்குப் போ என்று சொன்னால் உன் அன்னை’ என்ற பாடலைத் தமிழர் நெஞ்சம் மறப்பதில்லை. ‘படியாத பெண்ணையிருந்தால் கேவிபண்ணுவாரே இந்த ஊரார் தெரிந்தால்’ என்பது பாரதிதாசனையின் சமூக சீர்திருத்தத்தாகத்தைக் குறிப்பாகப் பெண்டிடுதலைக் கருத்தை அடிநிலையாகக் கொண்ட

அழியாமொழிவுகள் ஆகும். இசையமுதம் என்ற தொகுப்பில் இடம்பெற்றது இப்பாடல் ஆனால் இளைஞர் இலக்கியம் என்ற அவரது தொகுப்பில் செஞ்சொற் பயின்ற சில தமிழ்களைத் தவிர, வேறொன்றையும் காணமுடியவில்லை. இளைஞர் இலக்கியத்தில் பாரதிதாசனையே காண முடியவில்லையே!

நமது தங்கத்தாத்தாவும் பரப்பாக்க ரூக்கு ஏற்ற பல இனிய பாட்டுக்களைத் தந்திருக்கிறார்.

‘ஆடிப்பிறப்புக்கு நாளை விடுதலை
ஆனந்தம் ஆனந்தம் தோழர்களே’
‘கத்தரித் தோட்டத்து மத்தியிலேநின்று
காவல் புரிகின்ற சேவகா’

என்ற மொழிவுகளை நமது பாப்பாக்கள் மறந்துவிடுவாரா?

யாழிப்பாணனின் ‘ஆட்டுக்குட்டி’யும் எமது வீடுகளில் வாழுகின்றது!

‘பாலீக்காய்ச்சிச் சீனி போட்டுப் பருசத் தந்த அம்மா’வைப் பாடித் தந்த வேந்தனார் சிறுவர் இலக்கியத்துறையில் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத் தக்கவர். வேந்தனாரின் பாடற் புனைவோடு அவர் ஆனும் சொற்களும் நோக்கத்தக்கவை.

வளர்ந்தோர் இலக்கியத்தைப் பொறுத் தவரை ‘மனக்கருத்துக்களை வார்த்தை களில் மடக்கித் தரும் வல்லபமே’ போது மானது. ஆனால் சிறுவர் இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரை அந்த வார்த்தைகள் கருத்து வெளிப்பாட்டுக்கு உரிய இயல்புடன் செம் மைப்பாடும் பெற்றிருத்தல் அவசியம்.

‘நீ போ’ என்று, நாம் குழந்தைக்குச் சொல்லிக் கொடுக்க மாட்டோம்.

‘நீங்கள் போங்கோ’ என்றே சொல்லு வோம். நல்ல பண்பைப் பயிற்றும் நம் தேவைக்குச் சொற்கள் கைகொடுக்கின்றன.

இதே நோக்கத்தை, நாம் செய்யுளிலே பெய்யும் சொற்களும் நிறைவேற்ற வேண்

மும். ஏனென்றால், பிள்ளை அதைப் பாட மாக்கிறது; அது பாடமும் ஆகிறது. அப்படி அது ‘பாடம்’ ஆகுவதற்கு வேண்டும் தகுதியை அது பெற்றிருக்கத்தானே வேண்டும்! வேந்தனாரின் பாடல்களில் கவிதைப் புனைவுடன் செஞ்சொற் பயில்வும் குறிப் பிடித்தகுந்தது,

‘தே. வி.’ க்குப் பின் ஏராளமான பாடல்கள் எழுதிப் பாராட்டும் பரிசும் பெற்றவர் அழ. வள்ளியப்பா, ‘தேவி’க்குப் பின் அந்தச் சிறப்புக்குரியவரும் இவரே என்னலாம். ஆனாலும் தே. வி. யின் பாடல் களிலே பயிலும் சொல்வண்ணத்தை இவரின் சில பாடல்களில் காணக்கூடவில்லை.

தம் தம் தம் தமாரமாம்!

தமாரத்தின் பெருமை அபாரமாம்!

என்பதை நோக்குவோம்.

தம்தம்தம்—ஓலிக்குறிப்புச் சொற்கள். பெருமை—இச்சொல்லன்றே தமிழ்.

தமாரமும் அபாரமும் பிள்ளைக்கு வேண்டாத வேற்றுமொழிச் சொற்கள். ஈழத்துச் சிறுவருக்கு தமாரம் என்பது மேளத்தைக் குறிக்கும் என்பது தெரியாது. இங்கு சொல்லின் ‘பொதுமைப் பேறு’ இல்லாதுபோகிறது. அபாரம் என்பதும் அத்தகையதே!

சிறுவர் பாடல்களின் பண்பாய்வின் முகவரையாக அமையவேண்டிய இந்த ‘வரலாற்றை’ இத்துடன் நிறுத்தி ஆய்வுப் பொருளை மேலும் தொடர்லாம்.

வளர்ந்தோர் இலக்கியத்துக்கும் சிறுவர் இலக்கியத்துக்கும் ஒரு பொதுப்படையான வேறுபாடுண்டு. பாமரமக்கள் இலக்கியம், கற்றேர் இலக்கியம் என்பதைப் போன்ற பாகுபாடு சிறுவர் இலக்கியத்துக்குப் பொருந்தாது. பொதுவாகச் சிறுவர் எல் லோரும் மாணவரே; கற்றுக்கொண்டு இருப்போரே! இவ்விலக்கியங்களைப் படிக்க வேண்டியவரே! ‘போற்றிக் கற்க’க் கூடிய பண்பு இப்பாடல்களில் அமைதல் ஏற்படுத்த வேதே. இவ்விடத்தில் எத்தகைய இலக்கியத்தைப் படிப்பது என்ற கேள்வி பிறக்கிறது.

‘காலை எழுந்தவுடன் படிப்பு — பின்பு கனிவு கொடுக்கும் நல்ல பாட்டு’ என்றார் பாரதியார். குதூகலத்தையோ, கிணுகிணுப் பையோ ஏற்படுத்துவது பாட்டு— இதற் காகத் படிக்கவேண்டியது பாட்டு என்பது அவர்கருத்து. பா. கவிதை, செய்யுள் என் பதிலிருந்து பாட்டைச் சற்று வேறுபடுத்து வோம். சிறுவர் பாடல் பாடப்படுகிறது. பாட்டின் இயல்பான இனிமையோடு பாடப் படும் (இயக்க-இசை) இனிமையும் சேர்ந்து சிறுவருக்குக் கனிவுகொடுக்கிறது.

கனிவு கொடுக்கும் விளைவு மட்டும் ‘நல்ல’ பாட்டை அமைத்துவிடாது. கனிவுக் கோலத்தின் ஊடாக பாலர் மனத்தை வேறுபயன்கருக்கும் இட்டுச் செல்வனவே கனிவுகொடுக்கும் நல்ல பாட்டுக் கள் ஆகத்தக்கவை. அத்தகைய பயன்களை ‘அறங்கர்ச்சி, மொழிப் பயிற்சி’ ஆகிய வற்றை அடக்கும் அறிவுக்காறு என்னலாம். குதூகலத்துக்குரிய குழந்தைப் பருவத்தின் இயற்றை அமைதியைப் போற்றி, நாம் குழைவுப்பாட்டுக்களை இழைக்கும் அதே வேலோ, அதன் ஊடாக மேற்குறித்த பயன் வித்துக்களையும் பாலர் மனத்தில் விதைத்தல் தகும். சிறுவர் மாணவராகவும் இருப்பதால் நமது பாட்டுக்கள் எல்லாம் பால் பாடங்களாக மாறவேண்டும் என்பதில்லை. மாணவரின் அநுபவ முதிர்ச்சிக்கும், சொல்லறி வுக்கும் ஏற்பவே பாட்டுக்கள் அமைய வேண்டும் என்பது சொல்லாமலே விளங்கும். அதேபோது நமது பாட்டுக்கள் வெறுஞ்சொற்குவையாக, வெறும் இசையும் அசைவுமாக அமைதலும் தவிர்க்கப்பட வேண்டியதே,

நாம் சிலகாலத்துக்கு முன் நல்வழி வாக்குண்டாம் பாடல்களை நமது சிறுவருக்குப் பாடமாக்கக் கொடுத்திருந்தோம்! இங்கு ஒரு சரியும் ஒரு பிழையும் இருக்கிறது. மனத்திலே போற்றிக் காக்கத்தக்க பெருமதிப்பு வாய்ந்த செய்தியையே பின்னை கருக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதே இங்குள்ள ‘சரி’. மாணவர் அநுபவத்துக்கும், சொல்லறிவுக்கும் எட்டாத செய்தி ஒன்றை

படிக்க கொடுத்தோமே! அதுதான் நாம் செய்த பிழை. ‘வெட்டெனவை மெத்தெனவை வெல்லாதாம்..’ என்ற படி வரும் அப்பாட்டுக்களை, ‘இன்னஞ் சிறு குருவி போலே திரிந்த பறந்து வரும்’ எமது சிறு வருக்குப் படிக்கக் கொடுத்தது பாவம் என்று கூடக் கூறலாம் போலிருக்கிறது! தருமத்தின் மேற்கொண்ட தனியாத தாகத் தால் நாம் இத்தவறைப் புரிந்தோம் என்று கூடக் கூற முடியவில்லை. ஏற்பான சிறுவர் பாடல்கள் இல்லாமை காரணமாகவும், மரபுவழி வந்தவற்றை எல்லாம் மனனம் செய்யவேண்டும் என்ற மனப்பான்மை காரணமாகவுமே மேற்கண்ட ‘கொடுமை’ இழைக்கப்பட்டது எனலாம்!

எனவே இப்படித் துருவங்களில் ஆலையாது, கனிவுகொடுக்கும் நல்ல பாட்டுக்களையே, ‘குழைவுத்தன்மை’யும் ‘அறிவு-அறப் பயன் தன்மை’யும் பெற்ற பாடல்களையே குழந்தைகள் படிக்கக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதை நாம் பொதுவாக ஏற்கலாம். இந்தக் கனிவும் அறிவும், தனித்தனியேயும் அமையலாம்; ஒரே பாடலிலே ஒரு சேரவும் அமையலாம். வேந்தனாரின் ‘அம்மா’ கனிவுப் பயனும் அறிவுப் பயனும் சேர அமைந்த கனிவு கொடுக்கும் நல்ல பாட்டாக அமைகின்றது.

பட்டுச்சட்டை போட்டாரோ!

பஞ்சைப் போன்ற குஞ்சாரே!

சொட்டுச் சொட்டுக் காலாலே

சோக்காய் ஓடிப் பார்க்கின்றீர்!

இந்தப் பாடலில் கோழி குஞ்சி ன்தோற்றப் பொலிவைக் குழந்தை நயக்கிறது! இன்னஞ்சிறு காலாலே தன்னை விட விரைவாக ஓடும் திறத்தை வியக்கிறது! ‘சொட்டுச் சொட்டுக் காலாலே’ என்ற தொடர் குழந்தையை இலக்கிய கர்த்தா ஆக்கும் கவிதை மொழிவாகும் வண்ணம் பறவைகளைக் கண்டு நீ மனத்தில் மகிழ்ச்சி கொள்ளுபாப்பா என்றாரே பாரதி! மேற்படி பாடலில் அந்தக் கனிவுத் தன்மை நன்கு அமைகிறது.

கோழி அம்மா கூப்பிடுவா!
 குஞ்சாரே! போங்கோடா!
 ·கொக்கொக்கோ' என்றுன்னைக்
 கூப்பிடுவா போங்கோடா!
 மாப்போலே நிறம் உனக்கு
 மணிபோலே கண் உனக்கு
 பூப்போலே கால் எடுத்துப்
 போங்கோடா போங்கோடா!
 தென்னையிலே ஒரு பருந்து
 திருட்டு முழி முழிக்குதுயார்!
 அன்னையிடம் போங்கோடா
 உன்னை அவள் காத்திடுவாள்
 காகம் உனைக் கொத்தாதாம்
 கட்டெறும்பும் கடிக்காதாம்
 குஞ்சாரே! குஞ்சாரே!
 கோழியிடம் போங்கோடா.

இந்தப் பாட வில் கனி வுடன்,
 அன்னை அழைக்கிறாள் அவளிடம் பேராதல்
 வேண்டும்; பருந்தோ காகமோ தாக்காது
 பாதுகாப்புத் தருவாள், என்றபடி அறமும்
 கூறப்படுகிறது. ஆனால் அந்த அற உணர்வு
 குழைவும் பண்பிலே இழைபோடுகிறதே
 ஒழிய, தனிப்பாக, முனைப்பாகத் தெரிவ
 தில்லை. அதுவே முக்கியமானது. அன்னை
 என்ற சொல் அருஞ்சொல் ஆக இருந்தாலும் பாடவின் சூழ்நிலையால் ‘கோழி
 அம்மா’ என்ற பொருள் தரும் இயற்சொல்
 லாகிறது.

‘வெள்ளைநிறப் பூக்குட்டி’ என்ற பாட
 வில் வரும்

வாய்கழுவ மாட்டாராம்
 வடிவாகத் துடைப்பாராம்
 பாய்மீதும் படுப்பாராம்
 பந்தைப்போல் உருள்வாராம்

என்ற பகுதியை நோக்குவோம். பூக்குட்டி (பூ ஜை க்குட்டி) வாய்கழுவுதில்லைத் தான். ஆனால், ‘வடிவாகத் துடைக் கிறதே! தன்னால் செய்யக்கூடிய நல்ல காரியத்தைச் செய்கிறதே’ என்ற உணர்வு ஏச் சப் பொருளாக இருக்கிறது. இப்பாடவில் அத்துடன் ‘பரவும் பூக்குட்டி! வாய்கழுவத் தெரியாது... வாய்கழுவ ஏலாது’ என்ற

வாறு குழந்தைக்குப் பரிவு உணர்ச்சியும் பிறக்கலாம் அல்லவா?

‘எத்தித் திரியும் அந்தக் காக்கை-அதற்கு இரக்கப்படவேண்டுமெடி பாப்பா’ என்றார் பராதி.

சிறிய உயிர்கள் மாட்டுப் பரிவு கொள் எப் பழகலும் சிறந்தபண்பன்றே!

வண்ணப் பறவைகளைக் கண்டு ‘மனத் தில் மகிழ்ச்சி கொள்ளுதல்;

கொத்தித்திரியும் அந்தக் கோழியைக் ‘கூட்டி விளையாடுதல்!

எத்தித்திரியும் அந்தக் காக்கையைக் கண்டு ‘இரக்கப்படுதல்’

ஆகியவை பாரதி தொட்டுக்காட்டிய பண்பினிமைகள்; பாப்பாப் பாட்டுக்களிற் பாடப்படவேண்டிய பண்புப் பகுதிகள்.

ஆலங்கிளையின் மேலாக
 அழகாய் ஓடும் அணிலாரே
 நாலு கால்கள் எனக்கிருந்தால்
 நானும் கூட வருவேனே!

தம்பி! தம்பி! உன்னைப்போல்,
 தமிழைப் பேச வரும் என்றால்
 நம்பியோடு பள்ளிக்கு
 நானும் ஓடி வருவேனே

இந்தப் பிள்ளைத் தமிழில் தம்பியான நம்பி யும் அணிலும் தத்தமது இல்லாமைகளையும் ஏக்கங்களையும் பரிமாறிக் கொள்ளுவதைப் பார்க்கிறோம். ஆலங்கிளையின் மேலாக ஆழ காய் ஏறுவதை அவாவுகிறான் தம்பி. அணிலோ பாப்பாக்களோடு சேர்ந்து பள்ளி செல்லத் துடிக்கிறது ‘தமிழ்பேசத் தெரியாதே’ என்று ஏங்குகிறது!

சிறுவர் பாட்டின் பண்பைப் மேற்கண்ட வாறு பயன் அடிப்படையில் பார்த்தோம். கவிதை ரீதியான அதன் இயல்பையும் இங்கு நோக்கலாம்.

வெள்ளை நிலவே வா வா வா
 வெள்ளை பூத்த வானத்தில்
 வள்ளம் போலே வருகின்ற
 வண்ண நிலவே வாவா

பந்தைப் போலே இருந்தாயே!
பாதி ஆகிப் போனுயே!

இந்தத் தூரம் நடந்தேதான்
இப்படித் தேய்ந்து போனுயோ?

மேற்படி பிள்ளைத் தமிழிலிலே முதற் செய்யுள் ஒரு வருணனையாக அமைகிறது. அடுத்த செய்யுள் சிறு கற்பனை. வானத்திலே வரும் பிறைநிலா வள்ளம் என்று வருணி க்கப்படுகிறது. உவமை அணி என்ற செய்தி யையோ வருணனை என்ற சொல்லியோ பிள்ளை அறியத் தேவையில்லை. பிறை நிலாவை வள்ளம் என்று சொல்லி மகிழுத் தெரியும் பிள்ளைக்கு!

அன்றெருநாள்—பெளர்ன்மி தினத்தில் நிறை நிலாவாக இருந்த அதே நிலா, இன்று பிறை நிலாவாகக், குறைநிலாவாகத் தேய்ந்தது. இதன் காரணத்தைக் கற்பிக்கிறது இரண்டாம் செய்யுள். வானவெளியிலே நடந்து நடந்துதான் பந்தைப்போல இருந்த நீ பாதியாகிப் போனுய்’ என்றவாறு கவிஞர் கற்பிக்கும் காரணம் பிள்ளைக்கு ஏற்பானதே. பிள்ளை உணர்ந்து மகிழுக்குடியதே..

மேற்கண்டவாறு தெளிந்த வருணனையும், மெல்லிய கற்பனையும் இருந்தால் அவை ‘மயக்குறு மக்கஞக்கு’ ஏற்ற மழலைத் தமிழ்கள் ஆகத்தக்கன. அத்துணைச் சிறப்பான வருணனை கற்பனை இல்லாத ஓசைப் பிண்டங்கள் - ஓலித்தொகுதிகள் பயனற்றவையே!

பாவகையாக நோக்கும்போது, பாலர் பாட்டுக்களின் ஓசைச் சிறப்பையும் கவனிக்க வேண்டும். பாலர் பாட்டுக்கள் எல்லாம் இசைக்கப்படவேண்டியவையே. முறையான இசை அமைப்புப் பெறுமலேயே அவை பாலர் மாட்டுச் சரியான விளைவை ஏற்படுத்தும் வகையில் பாடலிலே இசைச் சிறப்பு அமைந்திருக்க வேண்டும். ‘தே. வி’யின் வெற்றிக்கு அவர் பாடலில் அமைந்த எளிய சந்த அமைப்பும் ஒரு காரணம்.

சமூ எங்கள் நாடாடா
இன்பமான வீட்டா

நீளமான கடவிலே
நிமிர்ந்து நிற்கும் தீவடா

இந்தப் பிள்ளைத் தமிழ், திரு ரெங்காமி என் பாரின் இசையமைப்பிலே திரு பரராசகிங் கத்தின் குரலிலே இசைத்தட்டில் பதிவு பெற்றிருக்கிறது. ஆனால் வாடௌவியில் அப் பாடல் ஓலிக்கும்பொழுது ஏற்படும் அதே உயிர்ப்பை (அல்லது அருட்டுணர்வை) பண்ணின்றும் இல்லாமலே (ஆனால் கையிலே தாளம் போட்டுச்) சிறுவர்கள் தங்கள் பாட்டிலே படிக்கும்பொழுதும் அவதானிக்க முடிகிறது.

வட்டம் ஆக ஒடுவோம்
வாரும் பாலரே!
வரிசை ஆக ஒடுவோம்
வாரும் பாலரே!
தத்தித் தத்தி ஒடுவோம்
தவளை ஆக மாறுவோம்
பறந்து பறந்து ஒடுவோம்
பறவை ஆக மாறுவோம்

இப்பாடலை எப்படியும் (இசை இல்லா மலும்) பாடுங்கள். சிறுவர் இதற்குத் துவங்கியே தீர்வர். அவர்களை அருட்டும் வகையில் விளக்கம் பளிச்சிடும் சொற் புணர்ப்பும் ஓசைக் கூட்டும் இப்பாடலில் அமைந்திருப்பதே காரணம். ஓசைக்கு அடுத்ததாக அவ்வோசையை வார்த்து வைத்த சொற்களை இங்கு நோக்குதல் பொருத்த மானதே. இக்கட்டுரையின் முகவரையிலே கண்ட கருத்தை இங்கும் நினைத்தல் தகும்.

‘சிந்தைக் கருத்தைச் சிறப்பாய்ப் படம் பிடிக்க எந்தத் தமிழ் வந்து இயல்பாகப் பொருந்திடுமோ’, அந்தத் தமிழ் சரியான தமிழாகலாம் வளர்ந்தோர் இலக்கியத்தில்! ஆனால் சிறுவர் இலக்கியத்தில் சொற்கள் இரு நோக்கு உடையன. ஒன்று எளிமையான கருத்து வெளிப்பாட்டுக் கருவி. அடுத்தது அவற்றின் தூய்மையும் செம்மையும். தூய்மை என்பது பிள்ளையின் பண்பு வளர்ச்சிக்கும், செம்மை என்பது மொழி வளர்ச்சிக்கும் உதவும். அருகிய வழக்குடைய பிற மொழிச் சொற்களை எதுகை மோனைத் தேவைகளுக்காகப் பாட்டிலே குழுத்துப்

பொலருக்குத் திற்றலாமா? தாய்மொழிச் சொல் மூலங்களில் இருந்தே பிள்ளையின் சொற்களான்சியம் இயல்பாகக் கிளைக்க முடியும். இந்த இயற்கை விதியை என்னவது போல, நாம் எம்மொழிச் சொற்களையும் எடுத்தெழுதல் கூடாது. ஆனால் அதே போது, பிள்ளையின் சூழலிலுள்ள பேச்க மொழிப்பாங்கை நாம் போற்றிக் கொள்ளலாம்.

முறையான வீடுகளில் வளரும் குழந்தை, (அது பண்டிதரின் மகவாகலாம்) ‘அம்மா வாருங்கள் என்று கூப்பிடாது, ‘அம்மா வாருங்க’ என்றே ‘அம்மா வாங்கோ’ என்றேதான் அழைக்கும். வாங்கோ என்பது இன்னும் பாச அழுத்தம் கொண்டதாகும். எனவே

“அம்மா அம்மா வாங்கோ

அன்பு முத்தம் தாங்கோ” என்று நாம் மழலைத் தமிழ் பாடலாம். இதைப்படித்த குழந்தை வாருங்கள் என்று ஒருநாளும் எழுதாது என்றே, பேசாது என்றே யாரும் கவலைப்படத்தேவையில்லை. “கோழி அம்மா கூப்பிடுவா - குஞ்சாரே! போங்கோடா”, என்பதை நோக்குக.

கோங்கோ என்பதைவிட ‘போங்கோடா’ என்பது பாச அழுத்தம் கொண்டது மட்டுமன்றி, நமது பாப்பாக்களின் ‘வாய்மொழி’யும் அதுவேயாதலும் நோக்கத்தக்கது.

‘கண்ணும்’ என்று பாரதியார் பாடலாமா என்று அங்கலாய்ப்போர், ‘பெருப் பெருத்தக கண்ணுலங்கள் செய்து’ என்று பெரியாழ்வார் பாடியுள்ளார் என்று கறி னால் அமைதி பெறுவார்கள் போலும்! பேச்சுமொழியிற் பிறந்தவை என்னும் உயிர் களிந்த சொற்கள் இலக்கிய வாழ்வு பெறுதல் மொழிவரலாற்று உண்மை.

எனவே பேச்சுமொழியில் பயில்வது காரணமாக ‘மெல்லிய-இனிய’ நல்ல சொற்களைத் தவிர்க்காது அவற்றையும் நமது மயக்குறு மக்களின் சிறு கரங்களில் வழங்குவோம்.

சிறுவர் பாடவின் பண்ணை, பயன் வகையால் பார்த்தோம்; பாஅமைப்பு முறையிலும் நோக்கினேம்; அதிற் பயிலும் சொற்களையும் மதிப்பிட்டோம்.

இந்தத் தொடர்பில் நாம் யாருக்காக எழுதுகிறோமோ அந்தப் பாலரைப்பற்றிய அணுக்கப் பார்வையும் இன்றியமையாதது. ஏறத்தாழப் பத்து ஆண்டுகள் வரையில் நமது சிறுவர், நாம் இயற்றிய பிள்ளைத் தமிழுக்குத் துலங்கும் வகையை ஆய்வு நோக்குடன் அவதானித்திருக்கிறேன். இந்தக் கட்டுரையின் முழுமைக்கு அது அவசியம் என்றாலும் இது மிக நீண்டுவிடும் என்பதால், அத்தகைய அவதானங்களைப் பரக்கக்கூற முடியாதிருக்கிறது. நமது பிள்ளைகளைப் பாலர், சிறுவர், பிள்ளைகள், இளைஞர் என்று ஏறத்தாழ ஒத்த கருத்தில் குறிப்பிடுகிறோம். முதலில் இச்சொற்களின் பொருளை வரைவசெய்து ஆளுதல்வேண்டும். பள்ளியுள் பருவத்தினருக்குரிய பாடுக்களை ‘மழலைத்தமிழ்’ என்னலாம், பாலர் வகுப்பினரையும் இவ்வகுப்புள் அடக்கலாம். அடுத்த நிலையினருக்குரிய பாட்டுக்களைப் ‘பிள்ளைத்தமிழ்’ என்னலாம். அதற்கடுத்த நிலை ‘சிறுவர் பாடல்’ அடுத்த நிலையை ‘இளைஞர் இலக்கியம்’ என்னலாம். இக்கட்டுரை நுதவிய பொருள் மழலைத் தமிழ், பிள்ளைத் தமிழ்ப் பரப்பையே பெரிதும் அடக்கியது. அனைத்துப் பிரிவையும் பொதுவாகத் தொகுக்கவே ‘சிறுவர் பாடல்’ என்ற தொடர் பயன்பட்டது.

நாம் நினைப்பதைவிட நமது இக்கால மழலையர் திறமையானவர்கள் என்பதை நான் அழுத்தமாகக் கூற விரும்புகிறேன். பிள்ளைதானே என்று நாம் எதையும் ‘கதை’ யாகக் கூற முடியாது. நமது குழந்தை ரசிகர் யதார்த்தவாதிகள் என்பதை நாம் மறக்கக் கூடாது. எவி கதவைத் திறந்து வருகிறது என்றால் ‘எவி கதவைத் திறக் குமா அப்பா’ என்றும் கேட்கக்கூடியது நம் குழந்தை. ஆனால் கதையைத் தொடர்ந்தால் கதை ஒட்டத்தில் இழுபட்டுக் கதையை இரசிக்கவும் கூடியதுதான். இங்கு நாம் செய்யக்கூடிய நல்லகாரியம்

கூடியவரை பொருத்தமாகக் கடையைப் புனைவதே.

“பச்சைக்கொடி காட்டிலிட்டார் - பாலரே வந்து ஏறுவீர்” என்று புகை வண்டி கூறுவதாக ஒருவர் பாடுகிறார்.

அனுபவமுடைய பிள்ளை, “கொடி காட்ட ரெயின் புறப்படுமே! அப்ப ஏறக்கூடாதே” என்று கேட்காது என்பது என்ன நிச்சயம்? வளர்ந்தோர் இலக்கியத் திலுள்ள யதார்த்தப் பண்பிலும் பார்க்க நமது சிறுவருக்கு கூடிய அளவு யாதார்த்தமாக எழுதவேண்டும் போலிருக்கிறது. “குஞ்சு! அது கதவைத் திறக்கும்! ஏனெண்டா அது கடையிலே வாற எலி தானே” என்று தமக்கை தங்கைக்கு விளங் கப்படுத்தும் காலத்தில் வாழும் நாம், அம் மதலையினரின் பகுத்தறிவை அவமதிக்காத வகையில் நமது ஆக்கங்களைப் படைத்தல் வேண்டும்.

“சிங்கராசன் நான்டா-சினந்து கொல் ஹவேன்டா! எங்குமுள்ள விலங்குகள், இரை எனக்குத்தான்டா” என்று சிங்கம் பாடுகிறது (ஒரு பாநாடகத்தில்). மூன்றும் வகுப்பு மாணவர் ஒருவர் இதை உணர்ந்து பாடி நடிக்கிறார்! ஆனால் ஆசிரியர் ஒருவருக்கு ஒரு சந்தேகம்! விலங்குகள் என்றால் அந்தப் பெரிய சொல் எப்படி இந்தச் சின்னப் பிள்ளைக்கு விளங்க முடியும்? ஐயத்தை அகற்ற, அப் பிள்ளையை அவ்வாசிரியர் கேட்டும் பார்க்கிறார்! சிரிப்புத்தான் பதிலாக வந்தது! இங்கு நாம் நமது பிள்ளை களைக் குறைத்து மதிப்பிடுகிறோம். இது பெரியதொரு குறைபாடாகும். இந்தப் பிழையான மதிப்பீட்டின் விளைவாக நல்ல தரமான புனைவுகளையும், அருமையான சொற்களையும் பிள்ளைகளுக்குக் காட்ட மறுக்கிறோம்! “தென்னையிலே ஒரு பருந்து திருட்டுமூழி முழிக்குதுபார் அன்னையிடம்

போங்கோடா உன்னை அவள் காத்திடுவாள்” என்று எழுதியநான், அன்னை என் பது ஓரளவு அருஞ்சொல்லாயிற்றே விளங் காமலும் இருக்கலாம் என்ற நினைவில் நாலு வயதுக் குழந்தையை ‘அன்னை என்றால் ஆர் அம்மா! என்று கேட்கிறேன். ‘என்னப்பா கோழி அம்மாதான்’ என்று சிரிப்புடன் வருகிறது பதில் நமது குழந்தைகளைக் கொஞ்சம் நிமிர்ந்து நோக்குவோம்!

நமது குழந்தை ரசிகர் பெரிய கலை வாதிகள் என்பதையும் இங்கு குறிப்பிடுதல் வேண்டும். ‘Little drops of water’ என்று தொடங்கும் ஆங்கிலப் பாடலைச் ‘சின்னச் சின்ன நீர்த்துளிகள் சேர்ந்தே பெரிய கடல் ஆகும்’ என்று தமிழாக்கி, அதன் இறுதிச் செய்யுளாக,

‘சின்னச் சின்ன நன்மைச் செயல்கள் சேர்ந்தே பெரிய அறம் ஆகும்’

என்று எழுதி முடித்து, ஐந்தாம் வகுப்பு மாணவரிடம் காட்டினேன். ‘சின்னச்சின்ன நன்மைச் செயல்கள்’ என்பதன் இடமாக சின்னச்சின்ன நன்மைத் துளிகள் என்றும் கூற லாம் எது உங்களுக்கு விருப்பம்’ என்றும் கேட்டேன். எல்லோரும் ‘நன்மைத் துளி கள்’ என்பதையே நல்லதென்றார்கள். எங்கே இலக்கியப் பாங்கு இருக்கிறது என்பதைக் கண்டு சொல்லவல்லது இத்தகைய கலைவாதிகளுக்கு நாம் ‘கன்னைபின்னை’ என்று எதையும் எழுதிக் கொடுக்கலாமா!

குழந்தை இலக்கியத்தில் சிறப்பிடம் பெறும் பாட்டு என்ற வடிவத்தின் பண்பாய்வுக்குக் குழந்தைகளைப் பற்றிய உற்று நோக்கல்களும் மிகவும் பயன் தரத்தக்கவை என்பதைக் கண்டோம். இதுவரை, சிறுவர் பாட்டு, வரலாறு, பண்பாய்வு, பாலர் இயல்பு என்ற கோணங்களில் வலத்து நோக்கப்பட்டது.

தமிழனின் சாதிப்பாகுபாடு அழியுமா?

ம. சி. பிராண்சீஸ் B. Sc. Dip. in Ed.

எமது முதாதையர்கள் காடுகளில் விலங்குகளுக்கும் இயற்கைக்கும் பயந்து வாழ்ந்தனர். இவர்கள் தற்பாதுகாப்புக் காக சிறு கூட்டங்களாகவும் வாழ்ந்தனர். இவ்வாறு கூட்டம்கூட்டமாக வாழ்த் தொடங்கிய காலத்திலிருந்தே தமது கூட்டத்தினரிடையே தொழிலைப்பிரித்தும் வேலை செய்யக் கற்றனர். இவ்விதமான குழு முறையிலிருந்து மனித சமுதாயம் வளரும் வரையும் இத்தொழிற் பிரிவு வளர்ந்த தென்னாம். ஏன், இப்பொழுதும்கூட மனித சமுதாயம் குடும்பம் எனும் அலகு அடிப்படையிலேயே தங்கியுள்ளது. குடும்பம் என்னும் அலகு குலம், குழு, கிராமம், பிரதேசம், தேசம் என வளர்ந்தபோதிலும் குழுப்பாங்கு மறைந்துவிடவில்லை. இதைப் பற்றிக் கூறிய ஒருவர், “மனிதர்களிடையே ஒரு பேதமும் இல்லாதவாறு அழித்தொழிக் கப்படின் அடுத்தநாள் விடிவதற்குள் அவன் ஒரு புது வேறுபாட்டைப் படைத்து விடுவான்” எனக் கூறியுள்ளார்.

எல்லா உலக மக்களிடையேயும் இச் குழுப்பாங்கு ஏதோ ஒரு வகையில் ஒரு பீடிக்கைபோல் பற்றியுள்ளது. தமிழராகிய எம்மிடையேயும் வாழ்க்கைமுறை காரணமாகவும் சமுதாய அமைப்புக் காரணமாகவும் இப்பிரிவுகள் சாதி எனும் போர்வையுள் அகப்பட்டிருக்கின்றன. அதிலும் மிகவும் ஆச்சரியமானது சாதிகளுக்குள்ளும் சாதிப்பிரிவுகளிருப்பதே.

சாதியை அழிப்பதற்கு இதுவரையில் உருப்படியான வழியொன்றும் கையாளப்படவில்லையென்னாம். அரசியல் வாதிகள் அரசியல் இலாபத்துக்கும், சமயவாதிகள் தமது ஆதாயத்துக்கும் இச் சாதிப்பிரிவினையை பயன்படுத்தியுள்ளனர். சாதியை அகற்ற விஞ்ஞான ரீதியால் யாதுமுறையும் கையாளப்படவில்லையென்னாம். சட்டம் சாதியை அழிக்கும் எனச் சிலர் கருதுகின்றனர். பல நூறு வருடங்களாக சமூகத்

துக்கு விரோதமான செயல்களை கண்டிப்ப தற்கு சட்டமிருந்தும் அவை அழிந்தன என்று கூறமுடியாது. சட்டங்கள் இதைச் சாதிக்கமுடியாதென்பது எனது திட்டமான கருத்தாகும். விஞ்ஞான ரீதியாக சாதி வேறுபாடுகள் கணியப்பட பின்வரும் முறைகள் கையாளப்படுதல் பயனுடையதாகும்.

மனப்பாங்கு

கல்வி முறையால் எமது இளம் சந்ததி யினருக்கு தொழிலுக்கும் மனிதனுக்கும் தொடர்பு இல்லையென்பதை புகுத்தல் வேண்டும். எனது மகனின் மேல் நாட்டுப் பேரு நண்பனார்வன் தனது கடிதத்தில் அவனது தமயனைப்பற்றி யெழுதும்போது இறைச்சி வெட்டி விற்பவன் என எழுதியுள்ளான். ஆனால் எமது கல்லூரியில் கல்வி பயிலும் மாணவன் ஒருவன் அவனது தமயனைப்பற்றி இப்படிக்கூற வெட்கப்படுவான். மேந்தவன் எவன் எத்தொழில் செய்தாலும் அவனைத் தொழில் காரணமாக அழைப்பதில்லை அவனை பெயரிட்டழைப்பது பண்பாடாகும். ஆனால் நாம் தொழில் பற்றி அழைக்கின்றேம். உதாரணமாக வீடுகட்டும் இடத்தில் மேசன் முட்டாள் என்ற தொழில்பெயர்களை வழங்குகின்றேம். மாணவர்கள் உபயோகிக்கும் அரசாங்க ஆங்கில, தமிழ் பாடநூல்களிலும் இவ்வித பேச்சு முறைகள் கையாளப்பட்டுள்ளன.

கல்வி

கல்வி மனப்பாங்கை மாற்ற உதவும். இன்றுள்ள படித்தமக்களில் தொண்ணாறு வீதமானோர் சாதிக் கொள்கையில் நம் பிக்கையற்றவர்கள் எனினும் சமுதாயக் கட்டுப்பாடுகளினால் பீடிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். தாழ் நிலைக்கு கல்வியறிவை தேடாது அம்மக்களிருப்பதும் காரணமாகும்.

சமயம்

சமயம் சாதியை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை யானாலும் சமய நம்பிக்கை இதை ஒழிக்கும்

அளவிற்கு சாதனை இல்லையென்றே கூறமுடியும். சமயவாதிகள் இதற்கான மனப்பாங்கை வளர்ப்பதில் இதுவரை அக்கறை கொள்ள வில்லை.

பொருளாதாரம்

மக்களின் பொருளாதாரம் சாதிக்கு அத்திவாரம் எனலாம். வருவாய் குறைந்த தும், மதிப்பும் குறைந்ததுமான தொழிலை காலத்தால் மாறுத சமூகப் பிரிவினர் செய்வதும் சாதியும் தொடர்புபடுத்தப் பட்டுள்ளது. இது மறையும்வரை சாதியை அழிக்கமுடியாது. மேனாடிடற்போல் சமூக இடப்பெயர்ச்சி நிகழ்வது அவசியம். வேறு துறைகளில் தொழிலைப்பெற குழுத்தொழில் பார்ப்போரைத் தூண்டுதல் பெரும் பயன் தரும்.

உடல்நலம்

தாழ்ந்த குலமக்கள் தமது உடனலத்தில் அக்கறை கொள்வதில்லை. மேலும் அவர்களின் குழந்தைகள் நலம் மிகவும் பரிதாபத்துக்குரியதாகும். ஒரு பிள்ளையின் வாழ்வு அதன் முதல் ஜிந்துவருட வளர்ச்சியில் தங்கியுள்ளது. இவ்வயதில் மூலை சிறப்புற்று வளராவிடில் அதன் வாழ்நாள் முழுவதும் அது முன்னேற முடியாது. கல்வியில் மந்த நிலையும், கற்றவில் ஆர்வமின்மையும், பாடசாலையில் இருந்து சிறுவயதிலேயே விலகுதலும் இதன் விளைவாகும். யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள இரண்டு பிரபல சிறித்தவக் கல்லூரிகளைச் சூழவுள்ள தாழ்சமூக மாணவர்களிடையே இக்கட்டுரை ஆசிரியர் நடாத்திய ஒரு மதிப்பீட்டில் பல சிறித்த சமயப் பிள்ளைகள் இரு

கட்டுரை ஆசிரியர் நடாத்திய கல்விகளில் கல்வித் தகைமை

(அட்டவணை I)

பாடசாலையில் தொடர்ந்து படித்தவர்கள்

	5ம் வகுப்புவரை	10ம் வகுப்புவரை	12ம் வகுப்புவரை	சர்வதாசாலைவரை
தாழ் சமூகத்தவர்	48%	47%	4%	1%
ஏனைய சமூகத்தினர்	—	63%	26%	11%

(அட்டவணை II)

திருமணம் செய்யும்போது தாய் தகப்பனின் வயது

18—20 வயதில் பெரேர் 20—22 23—25 26

தாழ் சமூகத்தினர்	60%	23%	12%	5%
ஏனைய சமூகத்தினர்	7%	8%	30%	55%

இங்கு பிள்ளைகளின் (மாணவரின்) பெற்றேர் திருமணம் செய்யும்போதுள்ள வயது, வசதிக்காக தந்தையின் வயதுமட்டும் எடுக்கப்பட்டது.

கல்லூரிகளிலுமே கல்வி கற்க முடியாத நிலையிலுள்ளவர்களாகக் காணப்பட்டனர். இலவசக் கல்வியிருந்தும் இப்பிள்ளைகள் தம் சமயம் சர்ந்த கல்லூரிகளில் படித்து முன்னேற முடியவில்லை. (அட்டவணை I)

சமுதாய வாழ்க்கை

இம் மக்களின் வாழ்க்கையில் கல்வி, பொருளாதாரம் ஆகியன குறைவு எனலாம். இவர்கள் நெருங்கிய கூட்டங்களில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். பொதுவாக மிகக் கிட்டிய இனத்துக்குள் மனம்புரிகின்றனர். மனம்புரியும் வயது மிகக் குறைவாகவே உள்ளன. (அட்டவணை II)

குடும்பம் நடாத்த பொருளாதார வசதி ஏற்படுமுன் மனம்புரிகின்றதால் அடுத்துவரும் சந்ததியினரும் பாதிக்கப்படுகின்றனர். பெற்றேர் அறிவு முதிர்ச்சியில் வாததால் பிள்ளைகளைப் பராமரித்து அவர்களின் உளவளர்ச்சியை உயர்த்தவும் அவர்களுக்கு வாழ்க்கையில் முன்னேறும் ஆர்வம் அளிக்கவும் முடியாதிருக்கின்றனர். கிட்டிய இனத்தவர்களிடையே பலர் மனம் புரிவதால் அவர்களுக்குள்ளே சிறந்த ஆக்க இயல்புகளுக்கான பாரம்பரியமான சேர்க்கைகள் இல்லை. இதுவும் அவர்கள் கல்வியிலும் பொருளாதாரத்திலும் முன்னேற ததற்கு முக்கிய காரணமாகும்.

மேற்கூறிய விஞ்ஞான ரீதியிலான காரணங்களை அகற்றி சாதியை அறவே அழிக்க முற்படின் நமது மக்களிடையே சாதிப்பிரிவினை அறவே ஒழியும். 'சாதியிரண்டொழிய வேற்றில்லை...' இட்டார் பெரியோர் இடாதார் இழிகுலத்தோர்' எனும் தமிழ் கூறுறக்கு நாம் உரிமையடையவராவோம்.

மொஹங்கதாரோ ஹரப்பா - ஒருநோக்கு

செ. ஜெயப்பிரகாசம்

1920 இல் ஹரப்பா நகரமும், 1922இல் மொஹங்கதாரோ நகரமும் அறிஞர்களின் ஆராய்ச்சியின் பயனாகக் கண்டறியப்பட்டன. இவையிரண்டும் அமைந்திருந்த இடம் சிந்து வெளியாகும். இதன்காலம் கி. மு. 3500 — கி. மு. 2750 என அறிஞர் களால் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. இந்நகரங்களில் இருந்து பெறப்பட்ட பொருட்கள் இந்து மக்களின் நாகரிகத்தையொத்துக் காணப்படுகின்றது.

இந்நகர மக்கள் கட்டிடக் கலையில் சிறந்து விளங்கினர் என்பதற்கு இந்நகரத் தின் கட்டிட அமைப்புகள் உலகுக்கு உணர்த்துகின்றன. பருத்த சுவர்களை செங் கற்களால் அமைத்துள்ளனர். கட்டிடங்கள் அணி, அணியாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. தெருக்களில் நீண்ட 18 அடி உயரமான சுவர்கள் காணப்படுகின்றன. இரண்டு அடுக்குகள் இரண்டுக்கு மேற்பட்டன போன்றவற்றையும் சீரான மழைநீர் வழிந்து செல்லக்கூடிய அமைப்பையும் இவை கொண்டுள்ளன. இவற்றில், அங்காடிகள், கோவில்கள், களஞ்சியங்கள், மாளிகைகள் அரண்மனைகள், தொழிலாளர் இல்லங்கள் என்பன காணப்படுகின்றன. 5000 ஆண்டுகட்கு மூற்பட்ட கிணறுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. அழகிய செய் குளமொன்றும் காணப்படுகின்றது. இதன் அமைப்பு பொறியியலாளரும் திகைக்கு மாறு அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இங்கு ஓவியம் தீட்டப்பட்டுள்ள பல மட்பாண்டங்கள் கிடைத்துள்ளன. மைக்காடுகள், புரிமணைகள், எலிப்பொறிகள், அம்மி, உரல், விளக்குகள், வண்டிகள்,

சொக்கட்டான், விளையாட்டுக் கருவிகள், ஊதுகுழல் போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கன. “5000 ஆண்டுகஞ்கு மூற்பட்ட ஊதுகுழலை நான் ஊதினேன் என்று சி. ஆர், ராய் கூறுகிறார். இவர் ஒரு புதைபொருள் ஆராய்ச்சியாளர்.

இங்கு பலவகைப்பட்ட களிப்பொருட்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளவாறு தெரி கிறது. பொன், வெள்ளி, செம்பு, காரீயம், வெண்கலம், வெள்ளீயம் போன்றவற்றால் செய்யப்பட்ட அணிகளும், பொருட்களும் இங்கு பெறப்பட்டுள்ளன. செம்பும் பொன் னும் நகைகளும், வெண்கலத்தால் வேட்டைக் கருவிகளும் செய்துள்ளனர். உளிகள், கோடரிகள், வாய்ச்சி, மழித்தற்கத்தி, உழுகருவிகள், தூண்டில்முள் என்பனவும் வெண்கலத்தாலேயே செய்யப்பட்டுள்ளன. கருவிகள் தீட்ட சாணைக்கல்லாக செங்கல் லையே உபயோகித்துள்ளனர்.

இந்நகரங்கள் இருந்த காலத்தே இங்கு யானை, எருதுகள், நாய்கள், பூனைகள், பன்றிகள், ஆடுகள், கழுதைகள், மான்கள், எருமைகள், ஒட்டகம், முயல்கள், ஆமை, பறவைகளில் கோழி, மயில், புறை, மைனு, பருந்து என்பன இருந்துள்ளன. இவற்றை மக்கள் உணவுக்காகவும் பயன்படுத்தினர் என அறியக் கிடக்கின்றது.

இவர்கள் பருத்தியுடைகளையே பயன்படுத்தினர். சிலர் நாரால் நெய்த உடையை உடுத்தினர். நகைகளாக கையணி, காப்புகள், வளையல்கள், கழுத்து மாலைகள் இடைப்பட்டிகள், காதணிகள், கொண்டை யூசி என்பனவற்றை அணிந்துள்ளனர்.

தம்மை அழுபடுத்த சீப்புகளையும், செப்பு வென்கலத் தகடுகளை மெருகூட்டிக் கண் ணேடிகளாகவும், கண்ணுக்கு மையனின்தும், முகத்திற்குவென்பொடி போன்றவற்றையும் பயன்படுத்தினர். ஆடவர் மீசையை சிரைத் தும், கண்ணுக்கு மைதிட்டியும் தம்மை அழுபடுத்தினர்.

இவர்கள் உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு வாணிபத்தை நீர்வழிமூலமும், நிலவழி மூலமும் நடாத்தினர். இது அந்நாட்களில் ஏறக்குறைய 3000 மைல் வரை நடந்துள்ளது. இதற்கு ஏருதுகளே மிகவும் பயன்பட்டுள்ளன. இவர்கள் 5000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே நிறைக் கற்கள், நிறையளவுகள் என்பன வற்றைப் பாவித்துள்ளது வியப்பன்றே! தராசுகள் உயரியதாக இல்லாவிடினும் எனியவை எனக் கூறுதலாகாது.

வினாயாட்டுகளைப் பொறுத்தவரை சிறப்பான அம்சங்கள் தென்படுவதாயில்லை.

கோழி கெளதாரிச்சண்டை, வேட்டையாடுதல் போன்றவையோரும். சமய நிலையைப் பொறுத்தவரை உருவவழிபாடே அந்நாட்களில் உண்டென அறியக் கிடக்கின்றது. சக்தி வணக்கமும், விங்க வழிபாடும் நடைபெற்றுள்ளதென நிருபிக்கப்பட்டுள்ளது. இவை தவிர (1) தரைப்பெண் வணக்கம், (2) விங்க, யோனி வணக்கம். (3) சிவ வணக்கம் (4) நந்தி வணக்கம் (5) சூரிய வணக்கம் (6) விலங்கு, பறவை வணக்கம் (7) நாக வணக்கம் (8) மரவணக்கம் (9) ஆற்று வணக்கம் என்பன மக்களால் கைக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. ஆகவே இவற்றை மேற்கொள்ளக்கூட கொண்டு ஆராயுமிடத்து இன்று இந்து மதத்திலுள்ள பெரும்பாலான வழிபாடுகளும், பழக்க வழக்கங்களும் மொஹஞ்சத்ரோ, ஹரப்பா மக்களுடைய சமயத்தனவே எனக்கூறி முடித்தல் தவறுகாது.

இவர்களுக்கு எனது நன்றி....

இக்கலைவிழாவை நடாத்த முன்னேடி நிகழ்ச்சியாக இருந்த கதம்பவிழாவை முன்னிட்டு நாம் விற்பனைசெய்த பிரவேசச் சீட்டுக்களை விதி யோகம் செய்ய என்னேடு ஒத்துழைத்த நிதிக்குழுவினருக்கும், மற்றும் சக கல்லூரி மன்றங்களுக்கும், மற்றும் நிதி உதவி அளித்த ஆதரவாளர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகள்.

நாம் வெளியிடும் கலைமலருக்குத் தேவையான நிதி உதவியின் ஒரு பகுதியை தமது ஸ்தாபனங்களின் பெயரால் தந்துதவிய விளம்பரதாரர் கட்கும், எனக்கு தகுந்த நேரங்களில் ஆலோசனை தந்துதவிய கல்லூரி அதிபர், ஆசிரியர்கட்கும் எனது நன்றியை சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

வணக்கம்.

மு. நகுலேஸ்வரன்
(மன்றப் பொருளாளர்)

கார்நாடக இசை

— கு. சுகுமார் —

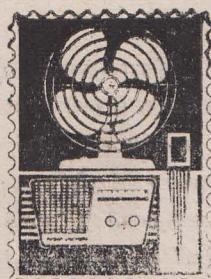
கார்நாடக இசை தொன்று தொட்டே தென்னிந்தியர் பால் வளர்ந்து வருகின்றது. ‘‘ஏழிசையாய் இசைப்பயனும் விளங்கும் இறைவன்’’ போன்று அநாதியானது நாதப் பிரம்மாகிய எமது இறைவன் நாரதருக்கு இக்கலையை அருளு, அவரால் இது உலகெங்கும் பரப்பப்பட்டதாக ஆன்றேர்க்கூறுவர்.

கார்நாடக இசையின் விரிவு கற்பணைக் கெட்டாதது. கருத்துக்கு அப்பாறப்பட்டது. விரிவான நாதலயத்தில், எண்ணற்கரிய கற்பணையில் அமிழ்வதால் மனம் ஒருமனப்படுகின்றது. இந்தலயமே இறைவன் வழிபாட்டுக்கு ஏற்றது. நாதப்பிரம்மாகிய இறைவன் நாதத்தின் மூலம் உபாசனை செய்து அவனுடன் கலக்க இசையைத் தவிர வேறேன் றில்லை.

கார்நாடக இசைக்கு ஆதாரம் நாதம். நாதத்திலிருந்து சுருதி பிறக்கின்றது. சுருதியும் லயமுமே இசைக்குப் பிரதானமானவையாகும். அவையிரண்டும் இன்றேல் இசை இல்லை. இசையின் மாதா சுருதி; பிதா லயம் சுருதியிலிருந்து சுரம் பிறக்கின்றது. சுரத்தி லிருந்து ராகம் பிறக்கின்றது. ‘ஸரிகமபதநி’ என்னும் சப்தஸ்வரங்களும் ஸட்சமம், ரிவபம், காந்தாரம், மத்யமம், பஞ்சமம், தைவதம், நிஷாதம் என வழங்கப்படும். தமிழில் இவைகளை குரல், துத்தம், கைக்களை, உழை, இளிவிளரி, தூரம் என வழங்குவார். இராகங்கள் கர்த்தா அல்லது ஜனக இராகம் எனவும், ஜன்ய இராகம் எனவும் இருவகையாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன. கர்த்தா இராகம் தாய் இராகம் எனவும், ஜன்ய இராகம் சேய் இராகம் எனவும் கூறப்படும்.

தமிழிலே ஜனக இராகத்தை பண்ணவும், ஜன்ய இராகத்தை திறன் எனவும் குறிப்பிட்டு வந்தனர். பக்திரசம் பெருகத் தேவாரங்களையும், திருவாசகங்களையும் பண்களை அமைத்துப் பாடி வந்தனர். இசைக்கலையில் சிறந்த நம்பெரியோர் நேரத்திற் கேற்ப இன்ன நேரத்தில் இன்ன பண்களைப் பாடவேண்டும் என்றார்கள். உதாரணமாக காலை நேரம் மருதப் பண்ணும், மாலைநேரம் செவ்வழிப் பண்ணும் உரியதாக அவர்கள் குறிப்பிட்டு வந்தார்கள். ஓவ்வொரு சுவைக்கும் ஓவ்வொரு இராகத்தையும் அமைத்துப் பாடி வந்தனர். நம் மூதாதையர், வீரத்துக்கு நாட்டையும், அவலச்சுவைக்கு முகாரியையும், மகிழ்ச்சிக்கு தண்யாசியையும் சுருணைக்கு நீலாம்பரியையும் அமைத்தார்கள். காலையில் பூபாள இராகத்தையும், மாலையில் வசந்தாவையையும் பாடி னர்கள். கார்நாடக இசையின் விரிவைப்பற்றியும் அதன் பெருமையைப் பற்றியும் எழுதுவதற்கு நாட்கணக்கில் முயன்றாலும் முடியாது. காலை அலையிலே உண்டாகும் கித மகிமையை உயர்தினையல்லாத அஃறி ஜைப் பொருட்கள் கூட அறிந்து சுவைப் பதாக கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். அகத்தியரின் இசைக்குருகிய கருங்கல்லையும், உதயனின் யாழுக்கு அடங்கிய மதயானையைப் பற்றியும் பழந்தமிழ் நூல்களில் பார்த்திருக்கிறோம். குழலின் இசையிலே மதிமயங்கி குழந்தாடும் நாகத்தை கண்டிருக்கிறோம். ஆராய்ச்சியுலம், இசையின் மகிமையால் பயிர்கள் பெருகி வளர்கின்றன என்பதை அறிந்திருக்கிறோம். இத்தகைய பெருமை வாய்ந்த இசை, கற்றேரும் மற்றேரும் போற்றும் கர்நாடக இசை இவ்வகைல் நீடு வாழ எல்லாம் வல்ல எம்பெருமான் தில்லைக்குத்தன் திருவருள் புரிவானாக!

தொலைபேசி: 7349



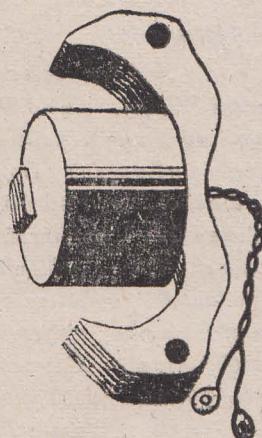
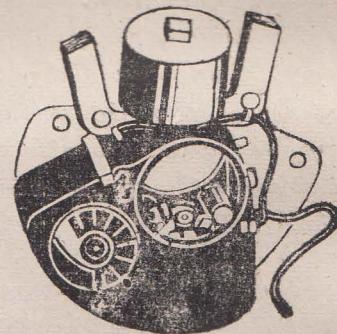
நியூ விக்ரேஸ்

NEW VICTORS

அவுட்போட், தண்ணீர் யந்திர
மக்னெற்றே கொயில் றிவென்டிங்,
றேடியோ, மின்சார வேலைகளுக்கும்

சகல பாடல்கள், கதைவசனங்கள்
சிறந்த முறையில் ஒலிப்பதிவு
செய்வதற்கும்
சிறந்த நம்பிக்கையான

ஓரே ஸ்தாபனம்



நியூ விக்ரேஸ்

கமக்காரர்களுக்கும், கடற்தொழிலாளர்களுக்கும்,
எமது வாடிக்கையாளர்களுக்கும்
ஓர் விசேட அறிவித்தல்

“நியூ விக்ரேஸ்” மக்னெற்றே கொயில்களின்
விலை 85 ரூபாவில் இருந்து 75 ரூபாவாகக் குறைத்
திருக்கிறோம். என்பதை மிக மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவிக்
கிறோம்.

நியூ விக்ரேஸ்

23, மணிக்கூட்டு வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

‘லஷ்டுமி விலாஸ்’

205, காங்கேன்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

ஓருமுறை விஜயம்
செய்துபாருங்கள் !

சுவைமிக்க உணவு வகைகள்,
மற்றும் ருசிமிக்க உணவுகள்.
ஆகியவற்றை உடனுக்குடன்
உண்ணவும், ஓடர்
செய்வதற்கும் ஏற்ற இடம்

“லஷ்டுமி விலாஸ்”

விசேட ஓடர்கள் கவனிக்கப்படும்

* கலை

* விஞ்ஞானம்

* வர்த்தகம்

ஆகியமுன்று பிரிவுகளுக்கும்

6-ம் வகுப்புமுதல் 12-ம் வகுப்புவரை
சிறந்த போதனைசிரியர்களால் கல்வி
கற்பிக்கப்படும் நிலையமும், தென்
மராட்சியில் முன்னணியில் திகழும்
கல்வி நிலையமும்,

ஸ்கந்தா கல்வி நிலையம்

(மகளிர் கல்லூரிக்குமுன்பாக)

“ஸ்கந்தா கல்வி நிலையம்”

“ஸ்கந்தவாசா”

தபால் நிலைய வீதி, அதிபர்
சாவகச்சேரி. பொ. பரராசுகிங்கம்

வண்ண, வண்ண டிசைன் களில்!

அழகான தையல்

அமைப்புக்களில்!

ஆண், பெண் இருபாலாருக்கும்
ஏற்ற

வகையில் தைப்பதில் முன்னணி
வகிப்பது

“மிஸ்கின்ஸ்”

யாழ்ப்பாணத்தில் பிரசித்திபெற்ற
தையல் நிலையம் என எல்லோராலும்
போற்றப்படும் தையல் நிலையம்

“ மிஸ்கின்ஸ் ”

“ மிஸ்கின்ஸ் ”

27, பெரியகடை,
யாழ்ப்பாணம்.

அச்சு வேலைகளா !



திருப்புதியான சேவக்கு
வருக



வஸ்தியன் அச்சகம்

மெயின் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

Any thing and Every thing is Radio World.

Please call at

Eswar Corporation

(Importers of Radio Spares)

18, Stanley Road, Jaffna.

T' phone: 7308

Colombo Office:

19 D, Sea Street,
Colombo - 11.

T' phone: 35461

Space Donated
By

Royal Pharmacy

(Front of New Market)

56, Hospital Road,
Jaffna.

Prop:

Mrs. P. Thurairatnam

School Books;
Beautiful Magazines;
Soviet Periodicals;
School Stationery;

↓
KUMARAN BOOK DEPOT
(Near Hindu College)

Old No. - 448 }
New No. - 662 }
K. K. S. Road,
JAFFNA.

தந்தி : “ மில்க்வெற் ”

ஓம்

தொலைபேசி : 7233

மில்க்வெற் சவர்க்காரத் தொழிலகம்

உரிமையாளர் ; க. கனகராசா ஜே. ஏ.

525/2, காங்கேசன்துறை வீதி,
த. பெ. இல. 77
யாழ்ப்பாணம்.

மில்க்வெற் சவர்க்கார
பாவிப்பாளருக்கு

ஓர் நற்சேய்தி

மில்க்வெற் தயாரிப்புக்களின் விலைகள் குறைந்
துள்ளன என்பதை அன்புடன் தெரியப்படுத்து
கிறோம்,

நன்றி.

— மில்க்வெற் ஸ்தாபனத்தார்

சவை மிகுந்தது !

ரசம் மிகுந்தது !

தரம் உயர்ந்தது !

எவரும் நாவேது !

ஓர் காமோதி விலாஸ்

(காங்கேசன்துறை வீதி,
வண்ணிசென்கோவிலுக்கருகாமை)
யாழ்ப்பாணம்.

உணவுகள் ஒடருக்கு
செய்து கொடுக்கப்படும்.

என். வைத்திலிங்கம் அன் கம்பனி

(மட்டுப்படுத்தப்பட்டது)

கொழும்பு:

யாழில்பாணம் :

சகல கட்டிடப் பொருட்கள்

நீர் இறைக்கும் இயந்திரங்கள்

எங்களால் தயாரிக்கப்படும் உயர் தரமுள்ள

“ றிவர் ” மார்க் கல்வனைச் தகரங்கள்

“ தோன் ” மார்க் முட்கம்பிகள்

இரும்பு, பித்தளை, சங்குப்புரி ஆணிகள்

இவையாவற்றையும் எங்களிடம் மலிவு விலையில்

பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்பதை மறவாதீர்கள்.

கொழும்பு ஸ்தாபனம்:

யாழி. ஸ்தாபனம்:

450, பழைய சோனகர் தெரு,

மரக்காலை

138, காங்கேசன்துறை வீதி,

கொழும்பு-12.

169, மின்சார நிலைய வீதி,

யாழில்பாணம்.

தொலைபேசி: 33143, - 33144

யாழில்பாணம்.

தொலைபேசி: 530

தந்தி: “வைரம்”

தொலைபேசி: 7199

JEWELLERIES
SOVEREIGNS
AND
BRILLIANTS

P. AMPALAVANAR
(JEWELLER)

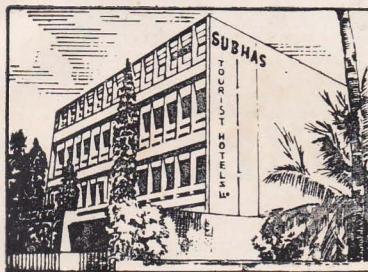
Branch:

Sovereign Jewellery Stores

114, Sea Street,
Colombo - 11.

T' Phone : 26731

ஸ்ரீ. அம்பலவானர்
நகை மாளிகை
தங்க, வைர நகைவியாபாரம்
119, கல்தூரியார் வீதி,
யாழில்பாணம்.



Only hotel in Jaffna with roof top Garden

Telegrams: Toursubhas
Phone: 7228

Subhas Tourist Hotels Ltd.

(Approved by the Ceylon Tourist Board)

15. VICTORIA ROAD.
JAFFNA.

Governing Director: A. Sangaran

Director : Mrs. L. Sangaran

*Subhas Tourist Hotels Ltd., affords you a home away from home
With all the informality and simplicity, you have in your home
It is a popular family rendezvous.*

*The only hotel with a roof garden which gives you all that you
need for complete relaxation.*

*The charm and mystery of the Magnetic North of
Sri Lanka can be fully enjoyed by a memorable holiday at
Subhas Tourist Hotels Ltd.*

Welcome to the land of perpetual sunshine.

Thank you

PETTAH TRADING CENTRE

(PTC.)

உள்ளுர் விலை பொருள் விற்பனையாளர்
Dealers in all kinds of Local Produce
Wholesalers, Retailers & Commission Agents

No. 90. Fourth Cross Street,
Colombo.

Phone: 24436
Grams: APPEKADE

With The Best Compliments of

★ MANIAM STORES ★

53, KASTURIAR ROAD,
JAFFNA.

எங்களிடம் றலி (RALEIGH)

கசல் (GAZZLE)

ரயம்ப் (TRIUMPH)

ரேட்மாஸ்டர் (Road Master) சயிக்கிள்களும் அதன்
உதிரிப்பாகங்களும்.

மேசை மணிக்கூடு, கைக்கடிகார வகைகள்,
பெற்றேல்மக்ஸ் லாம்பும் உபகரணங்களும்
மற்றும் சாய்ப்புச் சாமான்களும்,

இலங்கையில் தயாரிக்கப்படும் லோட்டஸ் டயர், ரியூப்
வகைகளுக்கு வடமாகாண விநியோகஸ்தர்களாகிய

எம்மிடம் இன்றே விழயம் செய்யுங்கள்

மணியம் ஸ்டோரஸ்

53, கஸ்தூரியர் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.